AUT, XLVI, 2008, p. 59-116

TOPONIMIA VĂILOR BISTRA ŞI SEBEŞ. GLOSAR (II)

de

Diana BOC-SÎNMĂRGHIŢAN

Lucrarea de faţă reprezintă un capitol dintr-o lucrare mai amplă privind *Toponimia văilor Bistra şi Sebeş*. Prima parte a fost publicată în numărul anterior al revistei (respectiv literele A-F).

Materialul toponimic a fost cules prin anchete la faţa locului, apelându-se în egală măsură şi la lucrările de toponimie (dicţionare, monografii, articole, studii), la culegeri de documente, la lucrări istorice şi memorialistice, ghiduri, planuri etc. Localităţile ale căror nume topice au făcut obiectul nostru de studiu sunt aşezate de-a lungul văilor Bistra (localităţile: Băuţar, Bucova, Cireşa, Ciuta, Cornişoru, Glimboca, Iaz, Măgura, Mal, Marga, Măru, Obreja, Ohaba, Oţelu Roşu, Poiana Mărului, Preveciori, Rusca Montană, Ruschiţa, Valea Bistrei, Vama Marga, Var, Voislova, Zăvoi) şi Sebeş (localităţile: Borlova, Caransebeş, Cicleni, Dalci, Turnu Ruieni, Zerveşti, Zlagna) principali afluenţi ai râului Timiş.

Gai (OR) – loc cu fânețe, cartier al oraşului. – După s. *gai* „tufiş pădure” (DEX, v. şi DTB, IV, 74), cf. şi Densusianu, Ţ.H., 58 *gaį* „cocoşul care, după credinţa populară, cântă sub cloşcă la trei zile” < vbulg. *gajati* „a croncăni” < srb. *gaj* (Gămulescu, *Elemente* 187). Tomici, *Onomastica,* 383, îl consideră de origine sârbească < *gaj* „pădurice, dumbravă”.

Gai (Vos) – fânețe. V. *supra*.

Gai (Zăv) – şes cu tufe şi păşune. V. *supra*.

Gaiu (Iaz) – şes cu tufişuri. V. *supra*.

Gaiu ăl Mic (Obr) – şes arabil. – După top. **Gaiu* + determ. adj. *mic,* cu art. adj. *ăl* „cel”.

Gaiu Malului (OR) – şes arabil. – După s. *gai* + determ. topon. *Mal* (gen.).

Galbenu Grădişténilor (Băţ) – vârf de munte. – După top. *Galbenu* (< adj. *galben* prin substantivizare) + determ. n. grup *grădişteni* < *Grădişte* (numele vechi al Sarmizegetusei) (cf. DTB, IV, 75).

BDD-A6414 © 2008 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

Gáliţa (Var) – drum. – După antrop. *Galiţa* (DNFR, 213).

Galiţa (Var) – şes arabil. V. *supra*.

Gard (Măg) – teren arabil. – După s. *gard* „construcţie de lemn, de metal, de zidărie etc. care împrejmuieşte o curte, un teren, o grădină etc.” (cf. alb. *gardh, sl. gradŭ*) (DEX).

Gardu Ţărinii (Băţ) – şes arabil. – După s. *gard* + determ. subst. *ţarină* (gen.).

Gârjobína Mare (Bor) – pădure de foioase. – După top. **Gârjobina* (cf. scr. *kržav* „schilod”) (+ suf. *-ina*), adj. rom. *gârjob* „încovoiat, strâmb” (DA), n. fam. *Gârjoabă* (DNFR, 225), cf. şi DTB, IV, 98 + determ. adj. *mare*.

Gârjobina Mică (Bor) – pădure de foioase. – După top. **Gârjobina* + determ. adj. *mică*.

Găddvánu (Băţ) – groapă în coastă de deal. – Cf. s. *găvan* „locuri joase cu văi întunecoase, în păduri” (DA) „scobitură, adâncitură pe care o prezintă un obiect” (< bg., scr. *vagan*) (DEX), cf. *găvan* „scobitură”; „obiect sau parte a unui obiect care prezintă o scobitură sau care poate lua o formă scobită”; „strachină sau blid (de lemn); conţinutul unui astfel de vas” (< *găv* refăcut din pl. *găvuri* (< lat. *cavum*) + suf. augum. *-an*) (Loşonţi, *Toponime,* p. 145-154).

Găina (Bor) – crac de deal cu pădure. – După antrop. *Găină* (DNFR, 216) sau s. *găină* (DTB, IV, 80).

Găina (Obr) – pârâu. V. *supra*.

Găina (Var) – izlaz cu pârâu, izvorăşte din Vârfu Bătrân şi se varsă în Acsin. V. *supra*.

Găina Mare (Var) – pădure de fag. – După top. *Găina* + determ. adj. *mare*.

Găina Mică (Var) – pădure de fag. – După top. *Găina* + determ. adj. *mică*.

Găinoń (Băţ) – cartier al satului Băuţar. – După n. grup *găinoń* (< antrop. *Găină*) (DTB, IV, 81).

Gărấna (M) – parte ferită de soare. – După s. *gărână*, sinonim al lui *curătură* „loc într-o pădure, curăţat de arbori, de mărăcini etc. pentru a putea fi cultivat” (DEX, v. şi DTB, IV, 81).

Gărâna Jidánului (Cir) – pădure. – După s. *gărână* + determ. antrop. *Jidanu* (< s. *jidan* „evreu”, v. şi *Jidana)* (TTRT (Sălaj), 176) (gen.).

Gărâna la Petrinél (Vos) – pădure de brad. – După s. *gărână* + determ. antrop. *Petrinel* (< antrop. *Petrin* (DNFR, 364) + suf. dim. *-el*) cu prep. *la*.

Găunoása (Mal) – pădure de foioase. – După adj. *găunos,* fem. *găunoasă* (substantivizat) „(Despre copaci sau trunchiuri de copaci) care este găurit, gol, mâncat pe dinăuntru; scorburos” (DEX).

BDD-A6414 © 2008 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

Găuréni (Zăv) – deal cu denivelări de teren. – După n. grup *găureni* (< *gaură* + suf. *-eni*).

Gâfu (Bcv) – munți cu pășune. – După antrop. pop. *Gâfu* postverbal din *gâfâi*, cf. s. reg. Ban. *gâfă* „poreclă dată oamenilor graşi care gâfâiesc” (DA, cf. DTB, IV, 95), cf. şi s. reg. *gâf* „covată mică; măsură de 3 litri pentru luat vama la moară” (DAR).

Geamăna [źámăna] (RusM) – loc cu fânețe. – După adj. *geamănă* prin substantivizare.

Gemenița [źemeńíța] (Băț) – parte de sat. – După top. *Geamăna* + suf. dim. *-ița*.

Giurgi [źurź] (Măr) – pârâu. – După antrop. *Giurgi* (DOR, 67).

Goana Mare (Obr) – pârâu. – După *top. *Goană* < s. *goană* „vânătoare de gonaci”, prin ext. „vânătoare” (DA, s. v. *goană*), substantiv postverbal din *goni*; (cf. *prigoană*) + determ. adj. *mare*.

Goana Mică (Bor) – pârâu. – După *top. *Goană* + determ. adj. *mică*.

Goana Mică (Obr) – pârâu. V. *supra*.

Gocicanu [goćcánu] (Cic) – deal cu pomi fructiferi. – După antrop. pop. *Gocicanu* (DTB, IV, 107).

Godeana [gođána] (Obr) – pârâu. – După antrop. *Godeanu* + suf. top. *-a* (DTB, IV, 108).

Godeana (Glb) – pădure de conifere. V. *supra*.

Godeanu (Car) – stradă. V. *supra*.

Godeanu (VB) – vârf de munte. V. *supra*.

Godenile [gođéńilie] (Bcv) – munte. – După top. *Godeanu* (pl.), art. cu art. fem. (DTB, IV, 108).

Góleş (Bor) – pășune alpină. – După adj. *goleş,* despre dealuri, munți etc. „gol, pleşuv” sau antrop. *Goleş* (DOR, 285, s. v. *Gol*), cf. şi top. scr. *Goleš*, VUK, 96; REZ, POPISA, 100, cf. DTB, IV, 110; Densusianu, Ț.H., 68.

Golu de la Lunci (Băț) – gol pe fund de vale. – După s. *gol* (art.) „teren neîmpădurit” (DEX) + determ. subst. *luncă* (pl.) cu prep. comp. *de la*.

Golu de la Prislóp (Băț) – pășune. – După s. *gol* (art.) + determ. topon. *Prislop* precedat de prep. comp. *de la*.

Golu de Munte (Bor) – pășune. – După s. *gol* (art.) + determ. subst. *munte* precedat de prep. *de*.

Golu lu Dămián (VB) – izlaz comunal. – După s. *gol* (art.) + determ. antrop. *Dămian* (gen.) (DNFR, 164).

Golu Măciştii [gólu măšíşći] (M) – pășune pe valea râului Măcişte, „gol mare unde pasc vacile”. – După s. *gol* (art.) + determ. topon. *Măcişte* (gen.).

BDD-A6414 © 2008 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

Golu Orlii (Bor) – fânețe. – După s. *gol* (art.) + determ. topon. *Orlea* (gen.).

Golu Popii (Dlc) – păşune. – După s. *gol* + determ. subst. *popă* (gen.).

Góriţa (TRu) – deal accidentat. – După antrop. *Goriţă*, diminutiv al lui *Gore(a),* cf. şi bg. *Goritsa* (DNFR, 229), sau mai degrabă top. slav (sârbesc) < *gòrica,* dimin. al lui gora „munte, pădure" (vezi Schütz, *Terminologie,* 22).

Gorúni (Glb) – crac de deal. – După s. *gorun* (pl.) „specie de stejar cu trunchiul drept, cu frunze ovale, lobate pe margine şi cu fructul o ghindă *(Quercus petraea)* (< bg., scr. *gorun*) (DEX).

Gorunu (Bor) – vârf de deal. – După s. *gorun*.

Grána (OR) – şes arabil. – După top. scr. *Grana* (s. *grana* „ramură, creangă" sau, mai degrabă, cu sens entopic, „frunte" VUK, 102, „braţ de fluviu" (DTB, IV, 122).

Grădina [grăđína] (Ciut) – teren arabil. – După s. *grădină* „*supra*faţă de teren arabil, de obicei îngrădită, pe care se cultivă legume, flori sau pomi fructiferi, în vederea obţinerii unor produse; grădinărie" (< bg., scr. *gradina*.) (DEX).

Grădina (Obr) – teren arabil. V. *supra*.

Grădina (OR) – şes arabil. V. *supra*.

Grădina Babii (Măr) – fânețe şi livezi. – După s. *grădină* + determ. antrop. *Baba* (DNFR, 42) (gen.).

Grădina Bersămáni (Măr) – teren arabil. – După s. *grădină* + determ. topon. *Bersăman* (pl.).

Grădina cu Brazi (Bor) – teren arabil. – După s. *grădină* + determ. subst. *brad* (pl.) precedat de prep. *cu*.

Grădina cu Brazi [grăđína cu bráḑ] (M) – poiană, păşune pe valea râului Hodinţ, fostă pepinieră de răşinoase; în limbajul popular este folosit termenul de *grădină* pentru „pepinieră". V. *supra*.

Grădina de la Copaci (Iaz) – teren arabil cu fânețe. – După s. *grădină* + determ. topon. *Copaci* precedat de prep. comp. *de la*.

Grădina de la Progáde (M) – teren arabil. – După s. *grădină* + determ. subst. *progade* „cimitir" precedat de prep. comp. *de la*.

Grădina de prin Băń (M) – loc lângă apă. – După s. *grădină* + determ. topon. *Băń* precedat de prep. comp. *de prin*.

Grădina din Izvoáre (Bcv) – teren arabil. – După s. *grădină* + determ. topon., cf. *Izvoarele*, precedat de prep. *din*.

Grădina Feştereáscă (Mal) – teren arabil. – După s. *grădină* + determ. adj. *feşterească* (< s. reg. înv. *férşter* „silvicultor") (DAR) (< germ. *Förster*).

BDD-A6414 © 2008 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

Grădina în Potoc (Dlc) – fânețe şi pomi fructiferi. – După s. *grădină* + determ. topon. *Potoc* precedat de prep. *în*.

Grădina lu David (RusM) – teren arabil. – După s. *grădină* + determ. antrop. *David* (DNFR, 166) (gen.).

Grădina lu Gândac (Bcv) – teren arabil. – După s. *grădină* + determ. antrop. *Gândac* (gen.) (< s. *gândac*) (DNFR, 225) (gen.).

Grădina lu Mióń (Mal) – păşune. – După s. *grădină* + determ. antrop. *Mioni*, cf. *Miu* (< *Mihu*) + suf. *-oń* sau n. grup *mioni* < *Miu* = *Mihu*.

Grădina Mare (VB) – teren în pantă arabil. – După s. *grădină* + determ. adj. *mare*.

Grădina pe Cióburi (Dlc) – teren arabil. – După s. *grădină* + determ. topon. *Cioburi* precedat de prep. *pe*.

Grădina pe Dealuri (Dlc) – deal cu fânețe. – După s. *grădină* + determ. topon. *Dealuri* precedat de prep. *pe*.

Grădina Sătească (Zăv) – teren arabil. – După s. *grădină* + determ. adj. *sătească*.

Grădini Masa Neamțului (Dlc) – teren arabil. – După s. *grădină* (pl.) + determ. topon. *Masa Neamțului*.

Grădini (Var) – teren arabil. – După s. *grădină* (pl.).

Grădinile (Mal) – teren arabil. – După s. *grădină* (pl. art.).

Grădinile ale Mari (O) – teren arabil. – După s. *grădină* + determ. adj. *mari*, precedat de art. adj. *ale* „cele”.

Grădinile de la Sat [grăđíńilie đi la sat] (Băț) – teren arabil la marginea satului, fostă vatră a satului. – După s. *grădină* (pl.) + determ. subst. *sat* precedat de prep. comp. *de la*.

Grădinile la Hodínț (Măr) – teren arabil. – După s. *grădină* (pl.) + determ. topon., cf. *Hodințu* precedat de prep. *la*.

Grădinile sub Dealu Pârâuáńea (Măr) – teren arabil. – După s. *grădină* (pl.) + determ. topon. *Dealu Pârâuanea*, cf. *Vârfu Pârâuańea*, precedat de prep. *sub*.

Grădinile sub Râpi (Măr) – teren arabil. – După s. *grădină* (pl.) + determ. topon. *Râpi* precedat de prep. *sub*.

Grănicéru (Var) – izlaz. – După s. *grănicer* „militar instruit pentru pază la granița unei țări; cordonaş” (< *graniță* + suf. *-ar)* (DEX).

Grăucea [grə̑u̯ća] (Măr) – uliță. – După antrop. *Grăucea* (DTB, IV, 130).

Grívița Roşie (Primăriei) (Car) – stradă. – După top. *Grivița*, cu referire la *greva* de la uzinele Grivița din Capitală, când au căzut ucişi câțiva grevişti + determ. adj. *roşie*, cu referire la culoarea sângelui.

Groapa Bistrii (Bcv) – afluent al Bistrei. – După s. *groapă* „gaură largă şi adâncă în pământ” (DA) cu mare răspândire în toponimie (DTB, IV, 134) + determ. topon. *Bistra* (gen.).

BDD-A6414 © 2008 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

Groapa cu Lupi [grụápa~] (M) – păşune în Tâlvele, „acolo au pus oamenii curse pentru lupi”. – După s. *groapă* + determ. subst. *lup* (pl.) precedat de prep. *cu*.

Groapa Hobánului (Măr) – vârf de munte. – După s. *groapă* + determ. antrop. *Hoban* (DNFR, 243) (gen.).

Groapa Hobanului (Var) – depresiune cu fânețe. – După s. *groapă* + determ. topon., cf. *Izvoru Hobanului* (gen.).

Groapa lu Lăpădat [grụoápa lu lăpădát] (M) – fânețe pe valea Stârna, „acoló or stat a lu Lăpădát”. – După s. *groapă* + determ. antrop. germ. *Lăpădat* (DNFR, 274), cf. şi Densusianu, Ț.H., 73 (gen.).

Groapa Lupului (TRu) – deal domol cu adâncituri. – După s. *groapă* + determ. subst. *lup* sau antrop. *Lupu* (gen.) .

Groapa Mare (Măg) – fânețe. – După s. *groapă* + determ. adj. *mare*.

Groapa Mică (Măg) – fânețe. – După s. *groapă* + determ. adj. *mică*.

Groapa Ńevóii (Bor) – gol alpin. – După s. *groapă* + determ. topon. *Nevoia* (gen.).

Groapa Şchéiului (Bor) – gol alpin. – Dupăş. s. *groapă* + determ. topon. *Şcheiu* (gen.).

Groapa Şoimului (RusM) – fânețe. – Dupăş. s. *groapă* + determ. topon., cf. *Cleanțu Şoimului* (gen.).

Grohote [gróɥoće] (Măr) – cătun, loc cu piatră. – După s. *grohot* (pl.) „grămadă de pietre” (DA).

Gropán (Bcv) – un munte în formă de şa, mai aşezat, groapă adâncă în partea de est a Văii Lupului, acoperit cu pădure de brad „îi ca o şă”. – După s. reg. Ban. *gropan* (augum.) „groapă mare”.

Gropanu Bucovenilor [gropánu bucovéńilor] (M) – munte. – După s. *gropan* + determ. n. grup *bucoveni* „spre satul Bucova” (gen.).

Gruiu Lung (Car) - deal. – După s. *grui* + determ. adj. *lung.*

Gruń (Glb) – deal. – După s. *gruń* „bot de deal”, prin extensie şi „deal” (< lat. *grŭnnium*) (DEX).

Gruń (Mal) – vârf stâncos în Muntele Mic. V. *supra*.

Gruń Mani (Mal) – vârf stâncos în Muntele Mic. – După s. *gruń* + determ. antrop. *Mani* (DNFR, 289), cf. şi n. fam. *Mańį* (Densusianu, Ț.H., 77).

Gruńéțăle (Cir) – deal cu pietre. – După s. reg. Ban. *gruńeț* (pl.) „grui mai mic” (< *gruń* + suf. *-eț*)

Grunéțu (Băț) – teren în pantă. – După s. reg. Ban. *gruńeț*.

Gruńețu ăl Mare (Bor) – deal cu păşune. – După top. **Gruńeț* + determ. adj. *mare*, precedat de art. adj. *ăl* „cel”.

BDD-A6414 © 2008 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

Gruńeţu ăl Mic (Bor) – deal cu păşune. – După top. **Gruńeţ* + determ. adj. *mic*, precedat de art. adj. *ăl* „cel”.

Gruńeţu Crucea Fetii (Zăv) – deal. – După s. reg. Ban. *gruneţ* + determ. topon. *Crucea Fetii.*

Gruńeţu Dâlmelor (Zăv) – deal. – După s. *gruńeţ* + determ. topon. *Dâlme* (gen.).

Gruńeţu lu Baraj (Măr) – deal în apropierea barajului. – După s. *gruńeţ* + determ. topon. *Baraju* (gen.).

Gruńeţu lu Crăciun Bunei (Zăv) – deal. – După s. *gruńeţ* + determ. antrop. *Crăciun Bunei* (gen.).

Gruńeţu lu Grind (Măr) – deal. – După s. *gruńeţ* + determ. topon., cf. *În Grind* (gen.).

Gruńeţu lu Sălătrúc (Măr) – deal. – După s. *gruneţ* + determ. topon., cf. *În Sălătruc* (gen.).

Gruńeţu lu Şara (Măr) – deal. – După s. *gruńeţ* + determ. antrop. *Şara* (gen.), v. *infra Şaru*.

Grunigéi (Bor) – deal cu păşune. – După s. dim. *grunigel* (pl.) „grui mai mic”.

Gruńéţe (Cic) – dâmb cu teren arabil. – După s. *gruńeţ* (pl.).

Gruńu Borlovénilor (Dlc) – drum. – După s. *gruń* + determ. n. grup *borloveni* (gen.) arată proximitatea, dinspre localitatea Borlova.

Gruńu cu Calea (Bor) – drum. – După s. *gruń* + determ. subst. *cale* cu prep. *cu*.

Gruńu cu Calea (Zer) – deal cu drum. V. *supra*.

Gruńu dintre Cálovița şi Cálova Mare (Obr) – deal între două ape. – După s. *gruń* + determ. topon. *Calovița, Calova Mare* cu prep. *dintre*.

Gruńu Juléştiului (Dlc) – deal. – După s. *gruń* + determ. n. grup *juleşti* cu formă de singular (< *Julea*) (DNFR, 269).

Gruńu Lazului (Dlc) – deal. – După s. *gruń* + determ. topon. *Laz* (gen.).

Gruńu lu Bálbeş (Dlc) – crac fără vegetație lemnoasă. – După s. *gruń* + determ. antrop. *Balbeş* (gen.), cf. *Balbea* (DNFR, 45), v. şi *Balb* (DOR, 188).

Gruńu Ramnii (Glb) – deal. – După s. *gruń* + determ. topon. *Ramna* (gen.).

Gruńu Rúncului (Bor) – deal. – După s. *gruń* + determ. topon. *Runcu* (gen.).

Guda (Bor) – teren arabil. – După antrop. *Guda* sau scr. *guda* „scroafă, femelă a mistrețului) (SKOK, I, 629, s. v. *guć*) (DTB, IV, 146), cf. şi apel. reg. *gudă* „cățea” (DAR, DER).

BDD-A6414 © 2008 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

Gura Balotíței (PoiMr) – loc cu fânețe. – După s. *gură* cu sens entopic, sinonim al lui *răstoacă* + determ. topon. *Balotița* (gen.).

Gura Bălănii [gúra bălắńį] (M) – fânețe naturale în partea de jos a izvorului Balana, tocmai în locul de vărsare. – După s. *gură* + determ. topon. *Bălana* (gen.).

Gura Bălții (Glb) – fânețe. – După s. *gură* + determ. subst. *baltă* (gen.).

Gura Bístrii (Bcv) – locul unde iese *Bistra* din munți. – După s. *gură* + determ. topon. *Bistra* (gen.).

Gura Borlóvii (Bor) – pădure şi izlaz. – După s. *gură* + determ. topon. *Borlova* (gen.).

Gura Borlovíței (Bor) – pădure. – După s. *gură* + determ. hidron. *Borlovița* (gen.).

Gura Brátonii (Iaz) – deal de unde izvorăşte Bratonea. – După s. *gură* + determ. topon. *Bratonea* (gen.).

Gura Cătămárului (RusM) – parte de sat. – După s. *gură* + determ. topon. *Cătămaru* (gen.).

Gura Ciúbrii (Ciut) – locul de vărsare în Vâneața. – După s. *gură* + determ. topon. *Ciubra* (gen.).

Gura Cócinului (Vos) – izlaz. – După s. *gură* + determ. topon. *Cocinu* (gen.).

Gura Craiului (Bor) – pădure de unde izvorăşte pârâul Craiu. – După s. *gură* + determ. topon. *Craiu* (gen.).

Gura Drăcsắniului (Obr) – vale. – După s. *gură* + determ. topon. *Drăcsâniu* (gen.).

Gura Găina (Var) – izlaz. – După s. *gură* + determ. topon. *Găina*.

Gura Gropii (Var) – izvor. – După s. *gură* + determ. topon. *Groapa* (gen.).

Gura Jgheábului (Cir) – vale cu fânețe. – După s. *gură* + determ. topon. *Jgheabu* (gen.).

Gura Măloásei (Bor) – păşune împădurită. – După s. *gură* + determ. topon. *Măloasa* (gen.).

Gura Merii (Vos) – vale cu apă. – După s. *gură* + determ. topon. *Meria* (gen.).

Gura Modúşului (Bcv) – *deal.* – După s. *gură* + determ. topon. *Moduşu* (gen.).

Gura Ńedéii (Glb) – deal. – După s. *gură* + determ. topon. *Nedeia* (gen.).

Gura Ńégrii (RusM) – deal. – După s. *gură* + determ. topon., cf. *La Negrii* (gen.).

Gura Ogáşului (Măg) – teren agricol. – După s. *gură* + determ. subst. *ogaş* (gen.).

BDD-A6414 © 2008 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

Gura Ogaşului (VB) – vale îngustă şi pârâu. V. *supra*.

Gura Pârâului (Zăv) – fânețe. – După s. *gură* + determ. subst. *pârâu* (gen.).

Gura Părîncii (Zăv) – fânețe. – După s. *gură* + determ. topon. **Părinca* (< **Părinc* + suf. top. *-a)* < *părinc* „numele mai multor plante: mei, meişor, mohor, fân, *prin ext*. fânaț < lat. *panicum* (DLR s. v. *parâng*) (gen.).

Gura Pelánului (Zăv) – fânețe. – După s. *gură* + determ. topon. **Pelan (*< prep. *pe* + determ. subst. *lan,* inițial locul s-ar fi numit **Gura pe Intarea Lanului*) (gen.).

Gura Pietroasii [~pietr̯oasiį̯] (Bor) – deal. – După s. *gură* + determ. topon. *Pietroasa* (gen.).

Gura Pietroasii (Mal) – vale deschisă. – După s. *gură* + determ. topon. *Pietroasa* (gen.).

Gura Pláiului (Bcv) – fânețe. – După s. *gură* + determ. subst. *plai* (gen.).

Gura Popii (Băț) – parte de sat, „parte de sat la poalele unui deal”. – După s. *gură* + determ. topon., cf. *Izvoru Popii* (gen.).

Gura Remétii (Bcv) – loc de vărsare a pârâului Remetea. – După s. *gură* + determ. topon. *Remetea* (gen.).

Gura Scorílii (PoiMr) – deal. – După s. *gură* + determ. topon. *Scorila* (gen.).

Gura Şúcului (PoiMr) – loc cu fânețe. – După s. *gură* + determ. topon. *Şucu* (gen.).

Gura Tarniței [gúra tárńiț̂] (Bcv) – pădure de răşinoase. – După s. *gură* + determ. topon. *Tarnița* (gen.).

Gura Tihóbului (Ciut) – deal cu pădure. – După s. *gură* + determ. topon. **Tihobu* (gen.).

Gura Úliții (Vos) – răscruce de drumuri. – După s. *gură* + determ. subst. *uliță* (gen.).

Gura Văii (Zăv) – fânețe. – După s. *gură* + determ. topon. *Vale* (gen.).

Gura Văii Cérbului (M) – locul de vărsare al Văii Cerbului în Nermeş. – După s. *gură* + determ. topon. *Valea Cerbului* (gen.).

Gura Văii Lúpului (TRu) – pădure. – După s. *gură* + determ. topon. *Valea Lupului,* cf. *Valea Văilup* (gen.).

Gura Zbégului (Bcv) – deal. – După s. *gură* + determ. topon. **Zbegu* (gen.).

H

Hándre (Măr) – fânețe. – După s. reg. *handră* (pl.) „iarbă ce creşte prin grâu, agățându-se de el şi încurcându-l” (DAR).

BDD-A6414 © 2008 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

Hoagă [hu̯ágă] (Băț) – fânețe. – După s. reg. *hoagă* „groapă cu apă” (DA, v. și Sufletel, *Gorj*, 274, BTB, V, 12).

Hobéni (Glb) – șes arabil. – După n. grup *hobeni* (< *(o)hăbeni* > **oăbeni* > *obeni*) „originari din satul Ohaba”.

Hodincior [hođinśór] (M) – pârâu, afluent al Șipotului. – După top. *Hodințu* + suf. dim. *-ior*.

Hodințu [hođínțu] (M) – pârâu, afluent al Șipotului. – După antrop. *Hodințu* (DTB, V, 13).

Hodințu (Măr) – deal cu fânețe și pomi frunctiferi. V. *supra*.

Hotar (Zg) – terenuri agricole. – După s. *hotar* „linie care desparte o proprietate de alta sau o așezare de alta. 2. Fig. Limită, margine, capăt, sfârșit. 3. Moșie, proprietate (mare); *p. ext.* regiune, țară. (Reg.) Teritoriu în proprietatea (locuitorilor) unei comune.” (< magh. *határ*) (DEX).

Hotáru (RusM) – teren mai jos, arabil. V. *supra*.

Húcu Mare (Măr) – cascadă pe râul Șucu. – După un antrop. *Hucu*, *Ucu* cu *h* protetic + determ. adj. *mare*.

Hucu Mare (PoiMr) – cascadă pe Șucu. V. *supra*.

Hucu Mic (Măr) – cascadă pe râul Șucu. – După top. *Șucu* + determ. adj. *mic*.

Hucu Mic (PoiMr) – cascadă pe Șucu. V. *supra*.

Huşăniţa [huşăńíţa] (RusM) – pârâu. – Hidronimul presupune o temă **Huşana* căreia i s-a adăugat suf. *–iţa*, cu valoare diminutivală.

I

Ibârlónț (Bor) – coastă cu teren arabil. – După s. reg. *ibrilont* < germ. *Űberland* „teren, proprietate care nu poate fi vândută” (v. DTB, V, 31).

Ibârlonț (Ciut) – teren în pantă cu fânețe. V. *supra*.

Ibrilonț (Mal) – izlaz comunal.

Ibrilonț (Zer) – teren arabil și fânețe.

Ibirloánțe (Zăv) – șes arabil. – După s. reg. *ibrilont* (pl.).

Ibriloanțe (Cir) – șes arabil. V. *supra*.

Icoană [icọ́ánă] (Glb) – teren în pantă, arabil. – După s. *icoană* „imagine pictată sau, mai rar, sculptată, care reprezintă diferite divinități sau scene cu temă religioasă și care servește ca obiect de cult” (< sl. *ikona*) (DEX).

Iedera [i̯éđera] (Bor) – pădure amestec. – După s. *iederă* „specie de arbust târâtor sau agățător, cu frunze verzi strălucitoare și cu flori mici, galbene-verzui, adesea cultivat ca plantă decorativă *(Hedera helix)*” (< lat. *hedera*) (DEX).

Iegărie [iegăríi̯e] (Var) – groapă de var. – După s. reg. *iagă* (< *uiagă*) „sticlă” + suf. col. *-ărie*.

BDD-A6414 © 2008 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

Ieruga [i̯erúga] (Car) – canal, cu lugime totală de 9 km / 14 km². – După s. *ierugă* „braț de râu ce duce apa la moară; iazul morii, gârla morii” (DA, v. şi DTB, V, 38-39; DTRO, III, 229-230; Porucic, *Lexiconul*, 37; Frățilă, SDT, 99-100; Loşonți, *Toponime*, 174; Oancă, *Probleme*, 114) (< scr. *jaruga* „canal”) (DEX).

Ieruga (Iaz) – braț descins din Bistra. V. *supra*.

Ieruga (Obr) – apă curgătoare artificială, fostă moară.V. *supra*.

Ieruga de la Moară (Măg) – canal ce duce la moară. – După s. *ierugă* + determ. subst. *moară* precedat de prep. comp. *de la.*

Ieruga lu Ńéta (Glb) – foste mori şi cazane pe Bistra. – După s. *ierugă* + determ. antrop. *Neta* (DNFR, 352), cf. şi *Ńetă* (Densusianu, Ț.H., 74) (gen.).

Ierugă (Măr) – afluent al Bistrei. – După s. *ierugă.*

Ierugi [ierúź] (OR) – fânețe. – După s. *ierugă* (pl.).

Iezéru (Măr) – iezer. – După s. *iezer* (art.) „lac adânc situat între munți” (< sl. *jezerŭ*) (DEX).

Iezeru [i̯ézăru] (Bcv) – zonă alpină stăncoasă cu jnepeni. – După s. *iezer* (art.).

Iézăru Búcovii (Bcv) – lac. – După s. *iezer* + determ. topon. *Bucova* (gen.).

Iezeru Mare (M) – lac sub Vârful Pietrii. – După top. *Iezeru* + determ. adj. *mare*.

Iezeru Mic (M) – lac sub Vărful Pietrii. – După top. *Iezeru* + determ. adj. *mic*.

Iezeru Mijlociu [iézăru mijlośíu] (M) – lac sub Vărful Pietrii. – După top. *Iezeru* + determ. adj. *mijlociu*.

Iezărúț (Bcv) – lac. – După s. dim. *iezăruț*.

Iezúțu (Obr) – pârâu, izvorăşte din Olan şi se varsă în Bistra. – După s. dim. *iezuț* (< s. *iaz*).

Imăloása (Mal) – poiană. – După adj. reg. Ban. *imălos* „lutos” (ANON. CAR. *apud* DTB, V, 44) prin substantivizare.

Intrare Nord (act. ***Pavel Chinezu)*** (Car) – stradă. – După s. *intrare* „stradă mică (înfundată la un capăt); fundătură” (DEX) + determ. subst. *nord*.

Intravilán (VB) – teren arabil în vatra satului. – După s. *intravilan* „*supra*față de întindere a unei localități” (< lat. *intra villa*) (DEX).

Irighiş [iriǵ íş] (Bor) – vale cu apă şi plantație de pomi fructiferi. – După magh. *űreges* „scorburos” sau *űreg* „bârlog, vizuină, scorbură” (v. DTB, V, 49) + suf. col. *-iş*.

Iugiu [i̯úźu] (Măr) – porțiune a dealului Runcurelu. – După s. *iugă* „vânt de sud” (< bg. scr. *jug* „idem”) (DA *apud* DTB, V, 51).

BDD-A6414 © 2008 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

Izlázu (Ciut) – păşune. – După s. *izlaz* „loc sau câmp nelucrat, pe care creşte iarba, folosit ca păşune; imaş, păşune” (< bg. *izlaz*) (DEX).

Izlazu (OR) – păşune. V. *supra*.

Izlazu (VB) – păşune. V. *supra*.

Izlazu (Zăv) – păşune. V. *supra*.

Izlazu lu Ţarina Nouă [~lu ţárina nóu̯ă] (Iaz) – teren în pantă cu păşune şi livadă. – După s. *izlaz* + determ. topon. *Ţarina Nouă* (gen.).

Izlazu Nou (Ciut) – fânețe şi teren arabil. – După top. *Izlazu* + determ. adj. *nou.*

Izlazu Satului (Zăv) – păşune. – După top. *Izlazu* + determ. subst. *sat* (gen.).

Izvoárele (Bcv) – teren în pantă cu fânețe. – După s. *izvor* „apă subterană care iese sau ţâşneşte la *supra*faţa pământului; fântână; loc de unde izvorăşte la *supra*faţa pământului un izvor, o apă curgătoare; începutul unui râu; obârşie” (< sl. *izvorŭ*) (DEX) (pl. art.).

Izvoarele [izvo̯árăli] (Iaz) – teren arabil. V. *supra*.

Izvoarele (Măr) – teren cu văi multe şi fânețe. V. *supra*.

Izvoarele de la Dâmb (Iaz) – izvoare în Sat Bătrân. – După s. *izvor* (pl. art.) + determ. topon. *La Dâmb* precedat de prep. comp. *de la*.

Izvoarele de la Şuşară (Iaz) – din Sat Bătrân. – După s. *izvor* (pl.) + determ. topon. *Şuşară* precedat de prep. comp. *de la*.

Izvoarele de Lemene [~dă lémńe] (VB) – izvor. – După s. *izvor* (pl.) + determ. subst. *lemn* (pl.) precedat de prep. *de*.

Izvoarele din Cleanţ (Glb) – izvoare în Valea Merişoru. – După s. *izvor* (pl.) + determ. subst. *cleanţ* precedat de prep. *din*.

Izvoarele din Troiene [~đin troi̯éńe] (Iaz) – izvor. – După s. *izvor* (pl.) + determ. topon., cf. *Troiene*, precedat de prep. *din*.

Izvorelele [izvorălili] (Glb) – izvoare mici. – După s. *izvorel* (pl. art.) „izvor mic”.

Izvorelele (PoiMr) – fânețe. – După s. dim. *izvorel* (pl. art.).

Izvor la Bunei (Măg) – izvor. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Bunei* (gen.), cf. *Cotul lu Bunei* precedat de prep. *la.*

Izvoru Alb (Mal) – ivor, izvorăşte din Bloju. – După s. *izvor* + determ. adj. *alb*.

Izvoru Alb (Măr) – izvor, izvorăşte din Vârfu Pietrii şi se varsă în Bistra. V. *supra*.

Izvoru Alb (PoiMr) – izvor, izvorăşte din Bloju şi se varsă în Bistra. V. *supra*.

Izvoru Albinii (Bor) – izvor, izvorăşte de la locul numit Albina şi se varsă în Slătinioara. – După s. *izvor* + determ. topon. *Albina* (gen.).

Izvoru ăl Mare (Băţ) – izvor. – După s. *izvor* + determ. adj. *mare* cu art. adj. *ăl* „cel”

BDD-A6414 © 2008 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

Izvoru Báieru (Bor) – pârâu, izvorăşte din Baieru şi se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. topon. *Baieru*.

Izvoru Balcii [~bắlśi] (Bor) – izvor, izvorăşte de la locul numit Balca şi se varsă în Bordu. – După s. *izvor* + determ. topon. *Balca* (gen.).

Izvoru Balotii [~bálóći] (Cir) – izvor. – După s. *izvor* + determ. topon. *Balota* (gen.).

Izvoru Bârnărád (Bor) – izvor, izvorăşte din Bârnărad şi se varsă în Apa Zlăgnii. – După s. *izvor* + determ. topon. *Bârnărad* (< antrop. *Bernard*).

Izvoru Borlóvii (Bor) – locul de unde izvorăşte Borlova, de sub Muntele Mic. – După s. *izvor* + determ. topon. *Borlova* (gen.).

Izvoru Bóului (Bor) – izvor, izvorăşte de la locul numit Cracu Boului şi se varsă în Valea de Rug. – După s. *izvor* + determ. topon. *Bou*, cf. *Cracu Boului* (gen.). Iniţial locul s-ar fi numit **Izvoru de la Cracu Boului*.

Izvoru Brădăţélului (Bor) – izvor, izvorăşte din Brădăţel şi se varsă în Apa Zlăgnii. – După s. *izvor* + determ. topon. *Brădăţel* (gen.).

Izvoru Călúgărului (Car) – izvor. – După s. *izvor* + determ. subst. *călugăr* „bărbat care a făcut legământ să ducă o viaţă religios-ascetică şi care trăieşte într-o comunitate mănăstirească; monah. II. Instalaţie hidrotehnică cu ajutorul căreia se poate evacua apa din heleşteie, lacuri sau bazine artificiale în vederea primenirii ei” (< sl. *kalugerŭ*) (DEX) (gen.).

Izvoru Ciurílii (Bor) – izvor, izvorăşte din Ciurila şi se varsă în Apa Bolvaşniţei. – După s. *izvor* + determ. topon. *Ciurila* (gen.).

Izvoru Copacilor (Bor) – izvor, izvorăşte de la Copaci şi se varsă în Apa Zlăgnii. – După s. *izvor* + determ. topon. *Copaci* (gen.).

Izvoru Corhánului (Bor) – izvor, izvorăşte din Văratica Mică şi se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. topon. *Corhanu* (gen.).

Izvoru Cracu Lat (Bor) – izvor, izvorăşte din Văratica Mare şi se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. topon. *Cracu Lat*.

Izvoru Craiului [~crái̯uluı̯] (Bor) – izvor, izvorăşte din Muntele Mic şi se varsă în pârâul Craiu. – După s. *izvor* + determ. topon. *Craiu* (gen.).

Izvoru Crucişoarelor [~cruśişo̯árelor] (Bor) – izvor, izvorăşte din Goleş şi se varsă în Râu Mare, fostă cabană forestieră numită Crucişoara. – După s. *izvor* + determ. topon. *Crucişoarele* (gen.).

Izvoru Cucúţii (Bor) – izvor, izvorăşte de la locul numit Fâşcu şi se varsă în Slătinioara. – După s. *izvor* + determ. topon. *Cucuta* (gen.).

Izvoru Cúntului (Bor) – izvor, izvorăşte de sub Ţarcu şi se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. topon. *Cuntu* (gen.).

Izvoru Danciului [~dánśuluı̯] (Iaz) – izvor. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Danciu* (v. bg. *Dančo*) (DNFR, 165) (gen.).

BDD-A6414 © 2008 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

Izvoru de la Fața Craiului (Bor) – izvor, izvorăşte de sub Brazii lu Borca şi se varsă în pârâul Craiu. – După s. *izvor* + determ. topon. *Fața Craiului* precedat de prep. comp. *de la*.

Izvoru de la Mormínț (Var) – fântână artificială. – După s. *izvor* + determ. subst. *mormínț* „cimitir” precedat de prep. comp. *de la*.

Izvoru de la Plopi (Bor) – izvor, izvorăşte de la Fața Plopilor şi se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. topon. *Plopi* precedat de prep. comp. *de la*.

Izvoru de la Pustălíu (Bor) – izvor, izvorăşte de la Fiuloania şi se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. topon. *Pustăliu* precedat de prep. comp. *de la*.

Izvoru de la Vălắie (Bor) – izvor, izvorăşte din Văratica Mare şi se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. subst. *vălău* (pl.) precedat de prep. comp. *de la*.

Izvoru de Apă [~dă ápă] (VB) – izvor. – După s. *izvor* + determ. subst. *apă* precedat de prep. *de*.

Izvoru de la Anini (Glb) – izvor, izvorăşte de sub Purcăreața Mică şi se varsă în Bistra. – După s. *izvor* + determ. subst. *anin* (pl.) precedat de prep. comp. *de la*.

Izvoru de la Boia Draga [~dă la bói̯a drága] (Bor) – izvor. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Boia Draga* precedat de prep. comp. *de la*.

Izvoru de la Butoară [~đi la butọ́ră] (Băț) – izvor. – După s. *izvor* + determ. subst. *butoară* precedat de prep. comp. *de la*.

Izvoru de la Cheia Mare [~dă la ké̯i̯a] (Bor) – crac de deal cu pădure şi un izvor care se varsă în Borlova. – După s. *izvor* + determ. topon. *Cheia Mare* precedat de prep. comp. *de la*.

Izvoru de la Coman [~dă la cóman] (Bor) – izvor, se varsă în Borlova. – După s. *izvor* + determ. topon., cf. *Cracu lu Coman* precedat de prep. comp. *de la*.

Izvoru de la Fața Orlii [izvɬóru dă la fáța ɬórlʲi̯i] (Bor) – izvor, izvorăşte de la locul numit Fața Orlii şi se varsă în Borlova Mare. – După s. *izvor* + determ. topon. *Fața Orlii* precedat de prep. comp. *de la*.

Izvoru de la Fluieroagă [~đi la flu̯i̯erọ́ágă] (Iaz) – izvor. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Fluieroagă* (< poreclă, cf. *Flueroń* (DTB, IV, 60), *Fluireci, Fluierici* (DNFR, 204)) precedat de prep. comp. *de la*.

Izvoru de la Ladă [~đe la ládă] (Obr) – izvor. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Ladă*, hipoc. slav de la *Ladislava*, variantă a lui *Vladislava,* cf. şi n. fam. germ. *Lada* (Densusianu, Ț.H., 77) precedat de prep. comp. *de la*.

Izvoru de la Lunca cu Aluni (Bor) – izvor, se varsă în Slătinioara. – După s. *izvor* + determ. topon. *Lunca cu Aluni* precedat de prep. comp. *de la*.

BDD-A6414 © 2008 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

Izvoru de la Ogaşu Poienii [~dă la ogáşu̯ poi̯éni] (Bor) – izvor, izvorăşte de la locul numit Surpătură şi se varsă în Sebeşel. – După s. *izvor* + determ. topon. *Ogaşu Poienii* precedat de prep. comp. *de la*.

Izvoru de la Pădínă (Zg) – ogaş. – După s. *izvor* + determ. topon. *Padina* precedat de prep. comp. *de la*.

Izvoru de la Vărăticea [izvu̯óru dă la vărătíśa] (Bor) – izvor, izvorăşte din Vărăticea şi se varsă în Borlova Mare. – După s. *izvor* + determ. topon. *Vărăticea* precedat de prep. comp. *de la*.

Izvoru din Dealu Florii (Iaz) – izvor. – După s. *izvor* + determ. topon. *Dealu Florii* precedat de prep. *din*.

Izvoru din Ogrăzi (Iaz) – izvor. – După s. *izvor* + determ. topon. *Ogrăzi* cu prep. *din*.

Izvoru din Poiana Bradului (Glb) – izvor în Poiana Bradului. – După s. *izvor* + determ. topon. *Poiana Bradului* precedat de prep. *din*.

Izvoru Dobréştii (Bor) – izvor, izvorăşte din Dobreasca şi se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. topon. *Dobreasca* (gen.).

Izvoru după Moară (Iaz) – izvor format în malul Ierugii. – După s. *izvor* + determ. subst. *moară* precedat de prep. *după*.

Izvoru Gârjobinii Mare [~gîrjâbíńi márii̯e] (Bor) – izvor, izvorăşte de sub Văratica Mică şi se varsă în pârâul Craiu. – După s. *izvor* + determ. topon. *Gârjobina Mare* (gen.).

Izvoru Gârjobinii Mici [~gîrjâbíńi miś] (Bor) – izvor, izvorăşte de sub Văratica Mică şi se varsă în pârâul Craiu. – După s. *izvor* + determ. topon. *Gârjobina Mică* (gen.).

Izvoru Găinii (Bor) – izvor, izvorăşte din Cracu Găinii şi se varsă în Sebeşel. – După s. *izvor* + determ. topon. *Găina* (gen.).

Izvoru Goleţului [~goli̯éţuluİ] (Bor) – izvor, izvorăşte din Culmea Ursului şi se varsă în Valea de Rug. – După s. *izvor* + determ. topon. *Goleţ,* cf. top. sl. **Golĭcĭ* (< sl. *golŭ* + suf. *-ĭcĭ*), cu tratamentul sud-slav oriental ca *e* al ierului slab intens din suf. *-ĭcĭ*. Cf. şi bg. *Golec* (gen.).

Izvoru Gorunului (Bor) – izvor, izvorăşte din Vârfu Gorun şi se varsă în pârâul Craiu. – După s. *izvor* + determ. topon. *Gorunu* (gen.).

Izvoru Hobanului [~hobánului̯] (Var) – loc în păşunatul de munte al satului, lângă un izvor. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Hoban* (DNFR, 243) (gen.).

Izvoru Holdelor [~hólđelor] (Cir) – izvor. – După s. *izvor* + determ. subst. *holdă* „grădină” (gen.).

Izvoru Iedului (Bor) – izvor, izvorăşte din Brazii lu Ioviţăscu şi se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Iedu* (gen.) (DNFR, 254) sau s. *ied*.

BDD-A6414 © 2008 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

Izvoru Iosiv [~iósîv] (Bor) – izvor, izvorăşte de sub Orlea şi se varsă în Borlovița. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Iosâv* (cf. *Iosiv*) (DNFR, 260).

Izvoru la Fântânele (Zăv) – izvor în izlazul comunal. – După s. *izvor* + determ. topon. *Fântânele* cu pep. *la*.

Izvoru la Maria lu Fon (Măg) – izvor. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Maria lu Fon* (prenume + poreclă, cf. *Fon/e, -ea, -escu* (DOR, 59) cu prep. *la*.

Izvoru la Văile Rele (Bor) – izvor, izvorăşte de la Văile Rele şi se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. topon. *Văile Rele* cu prep. *la*.

Izvoru Largului (Bor) – izvor, izvorăşte de sub Văratica Mare şi se varsă în pârâul Craiu. – După s. *izvor* + determ. topon. *Largu* (gen.).

Izvoru lu Achim [~lu akím] (Vos) – izvor, se varsă în Bistra. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Achim* (< *Ioachim*, nume biblic) (DNFR, 20) (gen.).

Izvoru lu Aglicériu (Glb) – pârâu, izvorăşte din Ponorna Mică şi se varsă în Ponorna. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Agliceriu* (< s. reg. Ban. *aglică*, v. *supra Aglicea*) (gen.).

Izvoru lu Băcşánu (Bor) – izvor, izvorăşte din Goleş şi se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Bocşan*, cu varianta *Băcşan*, v. *supra Clenţurile lu Bocşan*.

Izvoru lu Bénța (Iaz) – izvor. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Benţa* (acelaşi cu *Benţea*) (DNFR, 60) (gen.).

Izvoru lu Burtea [~lu búrća] (Ciut) – izvor. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Burtea* (poreclă) (DNFR, 90) (gen.).

Izvoru lu Buru (Iaz) – izvor format în malul Ierugii. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Buru* (cf. bg. *Buro*) (DNFR, 90) (gen.).

Izvoru lu Ceca [~lu ćéca] (Var) – izvor. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Ceca* (DOR, 236) sau s. reg. *cecă* „ciuhurez, huhurez, bufniță” (DAR) (gen.).

Izvoru lu Chentu [~lu kéntu] (Ciut) – izvor natural în Sălişte. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Chentu* (poreclă cunoscută în localitate), hipoc. de la *Vichente* (gen.).

Izvoru lu Cioaba [~lu śu̯óaba] (Bor) – izvor, izvorăşte din Vâlful lui Gorun şi se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Cioaba* (DNFR, 122-123) sau s. reg. *cioabă* „vas de lemn spurcat. 2. pipă; lulea mare de lut, veche, cu ciubuc lung” (DAR) (gen.).

Izvoru lu Crai [~lu craị] (Zer) – izvor. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Crai* (gen.), v. *supra Craiu*.

Izvoru lu Crísta (Ciut) – izvor, izvorăşte din Nedeia şi se varsă în Şucu. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Crista* (DNFR, 158) (gen.).

BDD-A6414 © 2008 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

Izvoru lu Curea [~lu cúrẹa] (Var) – izvor. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Curea* (< *cur* + suf. *-ea*) (DNFR, 161) (gen.).

Izvoru lu Dila (Bor) – izvor, izvorăşte din Şauca lu Dila şi se varsă în Slătinioara. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Dila* (cf. srb. *Dila*) (gen.).

Izvoru lu Dila 2 (Bor) – izvor, izvorăşte din Şauca lu Dila şi se varsă în Râu Mare. V. *supra*.

Izvoru lu Drăgălínă (Bor) – izvor, izvorăşte din Poiana lu Drăgălină şi se varsă în Valea de Rug. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Drăgălină* (cf. bg. *Dragalina*) (DNFR, 180) (gen.).

Izvoru lu Firăru [~lu firắru] (Bor) – izvor. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Firăr* (gen.).

Izvoru lu Fodor (Bor) – izvor, izvorăşte din Pădurea Dosu Râului şi se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Fodor* (gen.).

Izvoru lu Gărău [~lu gărắu̯] (Bor) – izvor, izvorăşte din Culmea Ursului şi se varsă în Valea de Rugi. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Gărău* derivat din tema *Gar-* (cf. *Garcea*) + suf. *-ău*. (gen.).

Izvoru lu Gheába (Iaz) – izvor format în malul Ierugii. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Gheaba* (< s. *ghebă* „manta țărănească lungă, împodobită cu găitane” (cu varianta reg. *gheabă*) (< tc. *kebe)* (DEX), ar putea fi pus şi în legătură cu s. *ghebe* „Armillaria mellea, Boletus calopus” (*Dicț. etnobotanic*, 238) (gen.).

Izvoru lu Gruia [~lu grúi̯a] (Bor) – izvor, izvorăşte din Pogări şi se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Gruia* (cf. bg. *Gruja*) (DNFR, 232) (gen.).

Izvoru lu Hamat (Iaz) – izvor format în malul Ierugii. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Hamat* (DNFR, 235) (gen.).

Izvoru lu Iosiv a lu Costan [~lu i̯ósîv a lu costán] (Var) – izvor. – După s. *izvor* + determ. antrop. prenume + preclă *Iosiv a lu Costan* (< s. *Costa,* hipoc. de la *Constantin* + suf. *-an*) (gen.).

Izvoru lu Iovițắscu (Bor) – izvor, izvorăşte din Pustăliu şi se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Ioviță̆scu* (gen.), v. *supra Brazii lu Ioviță̆scu*.

Izvoru lu Jan (Iaz) – din Sat Bătrân. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Jan* (cf. bg. *Žan*) (DNFR, 265) (gen.).

Izvoru lu Jidanu [~lu jîdánu] (Bor) – pârâu, izvorăşte din Poienile Orlea şi se varsă în Borlova Mare. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Jidanu* (< s. *jidan* „evreu”) (DEX) (gen.).

Izvoru lu Láibăr (VB) – izvor în lunca Valea Mare. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Laibăr* (< s. *laibăr* „haină țărănească (de postav) scurtă până în talie, strânsă pe corp şi de obicei fără mâneci; lăibărac. 2. Manta lungă şi largă pe care o purtau odinioară boierii” (< săs. *leibel*) (DEX)) (gen.).

BDD-A6414 © 2008 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

Izvoru lu Luca (Vos) – izvor, izvorăşte din Cocinu şi se varsă în Bistra. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Luca* (nume biblic) (DNFR, 283) (gen.).

Izvoru lu Luță (Vos) – izvor, izvorăşte din Cocinu şi se varsă în Bistra. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Luță* (hipoc de la *Vasile, Ilie* etc.) (cf. şi DNFR, 285) (gen.).

Izvoru lu Micşán (Iaz) – izvor. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Micşan* (< *Micşa* + suf. -*an*) (DNFR, 304).

Izvoru lu Miculéscu (Obr) – izvor. – După s. izvor + determ. antrop. *Miculescu* (< *Micul(a)* sau *Micu(l)* + suf. -*escu*) (DNFR, 304) (gen.).

Izvoru lu Moájăr (Glb) – izvor, izvorăşte din Bogdanu şi se varsă în Valea Glimbocii. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Moajer* (< s. *moajer*, variantă a lui *mojar*) (DNFR, 312), cf. şi Densusianu, Ț.H., 84 care înregistrează numele de bou *Možar* (gen.).

Izvoru lu Mochin [~lu mokín] (Var) – izvor amenajat de un cioban. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Mochin* (< *Moca* + suf. -*in*) (gen.).

Izvoru lu Niştotă [~lu ńiştótă] (Obr) – izvor, se varsă în Vălău Mare. – După s. *izvor* + determ. antrop. Niştotă (< s. *niştótă* „scumpete, penurie” < sl. *ništeta* (Tiktin), cf. bg. *ništetá* (DER)) (gen.).

Izvoru lu Órbu (Bor) – izvor, izvorăşte de sub Poiana lui Orbu şi se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Orbu,* poreclă (< s. *orb*).

Izvoru lu Pălădin [~lu pălăđín] (Băț) – izvor în dealul Stâmbului. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Pălădin* (< antrop. *Palade*) (DNFR, 348) (gen.).

Izvoru lu Pemu [~lu pi̯ému] (Bor) – izvor, se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Pemu*, cf. şi s. *pem* „ceh din Boemia”, v. *infra Stâna lu Pemu* (gen.).

Izvoru lu Peştereanu [~lu peşćerę́anu] (Glb) – izvor natural în Valea Slatina. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Peştereanu* (< top. *Peştera* + suf. -*ean*) (gen.).

Izvoru lu Pistríțu (Bor) – izvor, izvorăşte de la Bord şi se varsă în Borlova. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Pistriț*u (DNFR, 367) (gen.).

Izvoru lu Puiu (Vos) – izvor, izvorăşte din Cocinu şi se varsă în Bistra. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Puiu* (DNFR, 382) (gen.).

Izvoru lu Radu (Obr) – pârâu, izvorăşte de sub Vârful Ascuțita Mare şi se varsă în Vârciorova. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Radu* (prenume) (DNFR, 386) (gen.).

Izvoru lu Repu (Iaz) – din Sat Bătrân. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Repu* (gen.).

BDD-A6414 © 2008 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

Izvoru lu Rudină [~lu ruđínă] (Obr) – izvor, – După s. *izvor* + determ. antrop. *Rudină* (cf. *Rodina* < bg. *Rodina)* (DNFR, 396).

Izvoru lu Saltu (Bor) – izvor, izvorăşte din Vărăticea şi se varsă în Sebeşel. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Saltu* (gen.).

Izvoru lu Şerbán (Zer) – păşune cu izvor şi stână. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Şerban* (prenume, cf. bg. *Šerban*) (DNFR, 433) sau < s. *şerb* „ţăran legat de pământul moşierului, depinzând cu persoana şi cu bunurile sale de acesta; iobag. 2. (Înv.) Sclav, rob” (< lat. *servus*) (DEX) + suf. *-an*) (gen.).

Izvoru lu Şócu (Iaz) – izvor format în malul Ierugii. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Şocu* (gen.).

Izvoru lu Şuşoi [~lu şuşói̯] (Var) – izvor. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Şuşoi* (< *Şuşu* + suf. *-oi*, cf. bg, *Šušu)* (DNFR, 438).

Izvoru lu Ţigani (VB) – izvor în izlazul comunal. – După s. *izvor* + determ. n. grup *ţigani* (gen.).

Izvoru lu Ţâţu (Bor) – izvor, izvorăşte din Faţa Zlăgnii şi se varsă în Apa Zlăgnii. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Ţâţu* (cf. gr. *Tsisos*, *Tsitsu*) (DNFR, 471).

Izvoru lu Ţuican [~lu ţui̯cán] (Cic) – izvor. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Ţuican*, (nume de familie < *Ţuicu* (DNFR, 472) + suf. *-an*) (gen.).

Izvoru lu Verendeanu [izvóru lu verenghi̯ánu] (M) – izvor pe dealul Tocii. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Verendeanu* (< oicon. *Verendin > Verendineanu > Verendeanu)* (gen.).

Izvoru lu Vída (OR) – izvor. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Vida* (cf. bg. *Vida*) (DNFR, 484) (gen.).

Izvoru Máliţa (Bor) – izvor, izvorăşte de la Pădurea Maliţî şi se varsă în Apa Bolvaşniţei. – După s. *izvor* + determ. topon. *Maliţa* (gen.).

Izvoru Mánciului (Bor) – izvor, izvorăşte de la Manciu şi se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. topon. *Manciu* (gen.).

Izvoru Mârşávului (Bor) – gol alpin. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Mârşavu* (< s. *mârşav*), cf. n. fam. *Mârşáv* (Densusianu, Ţ.H., 77) (gen.).

Izvoru Măloasii [~mălo̯ásî] (Bor) – izvor, izvorăşte din Măloasa şi se varsă în pârâul Craiu. – După s. *izvor* + determ. topon. *Măloasa* (gen.).

Izvoru Măloşíţa (Bor) – izvor, izvorăşte din Floace şi se varsă în pârâul Craiu. – După s. *izvor* + determ. topon. *Măloşiţa*.

Izvoru Mărăiácu (Bor) – izvor, izvorăşte din Dosu Măgăzânii şi se varsă în Valea de Rug. – După s. *izvor* + determ. topon. *Mărăiacu*.

Izvoru Mărganilor [~mărgáńilor] (Cir) – izvor. – După s. *izvor* + determ. n. grup *mărgani* „locuitori ai comunei Marga” (gen.).

BDD-A6414 © 2008 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

Izvoru Măstăcănului (Bor) – izvor, izvorăşte de sub Cuntu şi se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. subst. *mesteacăn* (gen.).

Izvoru Orăşanului [~orăşánuluı̯] (Ciut) – izvor. – După s. *izvor* + determ. subst. *orăşan* (locuitor de la oraş; caransebeşean) (gen.).

Izvoru Pietroásei (Bor) – izvor, izvorăşte din Muntele Mic şi se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. topon. *Pietroasa* (gen.).

Izvoru Pietroaşíţei (Bor) – izvor, izvorăşte din Pogări şi se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. topon., cf. *Faţa Pietroşiţei* (gen.).

Izvoru Pigii (Bor) – izvor, izvorăşte de la locul numit Piga şi se varsă în Sebeşel. – După s. *izvor* + determ. topon. *Piga* (gen.).

Izvoru Pópii (Băţ) – izvor. – După s. *izvor* + determ. subst. *popă* (gen.).

Izvoru Popii (M) – izvor în Poiana Popii, pădure de răşinoase şi foioase. – După s. *izvor* + determ. subst. *popă* (gen.)

Izvoru Pustăliului [~pustălíuluı̯] (Bor) – izvor, se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. topon. *Pustăliu* (gen.).

Izvoru Răchíţi (Bor) – izvor, izvorăşte din Răchita şi se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. topon. *Răchita* (gen.).

Izvoru Răcuinii [~răcúı̯ńi] (Bor) – izvor, izvorăşte din Pădurea Răcuinii şi se varsă în Slătinioara. – După s. *izvor* + determ. subst. *răcuină* variantă a lui *răcovină* „mică plantă erbacee târâtoare, cu flori mici, albe sau albe-verzui şi cu fructul o capsulă lunguiaţă *(Galium rotundifolium)*. 2. Mică plantă erbacee cu tulpina târâtoare, cu flori albe, cu petalele mai scurte decât sepalele, folosită în medicina populară *(Stellaria media)*" (DEX) (gen.).

Izvoru Rădăcinii [~rădăśíńi] (Bor) – izvor, izvorăşte din Văratica Mare şi se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. subst. *rădăcină* (gen.).

Izvoru Rece [~rắśe] (Băţ) – izvor. – După s. *izvor* + determ. adj. *rece*.

Izvoru Rece (Bor) – câmpie alpină. V. *supra*.

Izvoru Rece (Mal) – izvor. V. *supra*.

Izoru Sec [~sắc] (Iaz) – izvor care seacă. – După s. *izvor* + determ. adj. *sec*.

Izvoru Sârboni (Iaz) – izvor format în malul Ierugii. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Sârboni* (< *Sârbu* (DNFR, 417) + suf -*oń*).

Izvoru Scării (Bor) – izvor, izvorăşte de la locul numit Cracu Scării şi se varsă în pârâul Bordu. – După s. *izvor* + determ. topon. **Scara,* cf. *Scările, Cracu Scării* (gen.).

Izvoru Sebeşului [~sắbeşuluı̯] (Bor) – izvor. – După s. *izvor* + determ. topon. *Sebeş* (gen.).

BDD-A6414 © 2008 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

Izvoru Stânii [~stíńi] (Mal) – izvor. – După s. *izvor* + determ. topon., cf. *Stâna Mălănilor* (gen.)

Izvoru Strâgóńului (Bor) – izvor, izvorăşte din Poiana Strâgoniului şi se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. topon. *Strâgońu* (gen.).

Izvoru Strâmbului (Bor) – izvor, izvorăşte din Văratica Mare şi se varsă în pârâul Craiu. – După s. *izvor* + determ. topon. *Strâmbu* (gen.).

Izvoru Strâmtu (Bor) – izvor, izvorăşte de sub Fâşcu şi se varsă în Slătinioara. – După s. *izvor* + determ. topon. *Strâmtu*.

Izvoru Strau (Var) – pârâu, izvorăşte din Pădurea Straului şi se varsă în Acsin. – După s. *izvor* + determ. topon. *Strau (*< antrop. *Strah* < srb. *strah* „groază, frică”.

Izvoru Surpătúrii (Bor) – izvor, izvorăşte de la locul numit Surpătură şi se varsă în Borlova Mare. – După s. *izvor* + determ. topon. *Surpătură* (gen.).

Izvoru Şarului [~şáruluį] (Bor) – izvor, izvorăşte de la locul numit Şar şi se varsă în Slătinioara. – După s. *izvor* + determ. topon. *Şaru* (gen.).

Izvoru Şopotului [~şópotuluį] (Bor) – izvor, izvorăşte din Şopotu şi se varsă în Slătinioara. – După s. *izvor* + determ. topon. *Şopotu* (gen.).

Izvoru Tolaţu (Bor) – izvor, izvorăşte de sub Jurma şi se varsă în Borlovița. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Tolaţu (*< *Tol- (*cf. *Tola, Tolea) (*< *Anatol)* + suf. srb. *-ac* < *-ĭcĭ).*

Izvoru Ţắndării (Bor) – izvor, izvorăşte de la locul numit Cucuiu Ţăndării şi se varsă în Borlova Mare. – După s. *izvor* + determ. topon. *Ţandăra* (gen.).

Izvoru Ţiganilor [~ţîgáńilor] (Cic) – izvor. – După s. *izvor* + determ. n. grup *ţigani* (gen.).

Izvoru Ursului (Bor) – izvor, izvorăşte din Cracu Ursului şi se varsă în Slătinioara. – După s. *izvor* + determ. topon., cf. *Culmea Ursului* (gen.).

Izvoru Uzinii (Bor) – izvorăşte de sub Muntele Mic şi se varsă în Sebeşel. – După s. *izvor* + determ. subst. *uzină* (gen.).

Izvoru Valea Rúncului (Bor) – izvor, izvorăşte de la Râpa Roşie şi se varsă în Sebeş. – După s. *izvor* + determ. topon. *Valea Runcului*.

Izvoru Vâna Miérii (Iaz) – izvor format în malul Ierugii. – După s. *izvor* + determ. topon. *Vâna Mierii*.

Izvoru Vârtoápelor (Bor) – izvor, izvorăşte din Vârtoapele lu Crai şi se varsă în Craiu. – După s. *izvor* + determ. topon., cf. *Vârtoapele Craiului* (gen.).

Izvoru Vălcélilor (Bor) – izvor, izvorăşte din Vălcele şi se varsă în Apa Bolvaşniței. – După s. *izvor* + determ. topon. *Vălcele* (gen.).

BDD-A6414 © 2008 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

Izvoru Văraticii Mici [~vărắćiśi miś] (Bor) – izvor, izvorăşte din Cuntu şi se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. topon. *Văratica Mică* (gen.).

Izvoru Veza (Bor) – izvor, izvorăşte din Pogări şi se varsă în Slătinioara. – După s. *izvor* + determ. topon. *Veza* (cf. Frăţilă, STD*,* 209-210).

Izvoru Voinii [~vói̯ńi] (Bor) – izvor, vine de la culmea Voina şi se varsă în Izvoru Găinii. – După s. *izvor* + determ. topon., cf. *Faţa Voinii* (gen.).

Izvoru Zăvoiénilor (Cir) – izvor. – După s. *izvor* + determ. n. grup *zăvoieni* „din localitatea Zăvoi" (gen.).

Izvoru Zbegului [~zbắguluı̯] (Bor) – izvor, vine din Cracu Zbegului şi se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. topon. *Cracu Zbegului* (gen.).

Izvorul de la Căzănie (Măg) – izvor. – După s. *izvor* + determ. subst *căzănie*, variantă a lui *căzănărie* „loc unde se află instalat un cazan pentru distilat rachiu; instalaţie pentru distilat rachiu" (DEX), precedat de prep. comp. *de la.*

Izvorul de la Mijlocu Plaiului (Bor) – izvorăşte de la locul numit Mijlocu Plaiului şi se varsă în Sebeşel. – După s. *izvor* + determ. topon. *Mijlocu Pliului* cu prep. comp. *de la*.

Izvorul Seciului [~sắśulu®] (Bor) – izvor, izvorăşte din Muntele Mic de la Zănoaga şi se varsă în Sebeşel. – După s. *izvor* + determ. topon. *Seciu* (gen.).

Î

În Bălţ (Mal) – teren arabil. – După s. *baltă* (pl.) cu prep. *în*.

În Câmp (Mal) – teren arabil. – După s. *câmp* cu prep., v. *supra* alte toponime pornind de la acest apelativ.

În Carieră (Măr) – deal stâncos în Surupata. – După s. *carieră* „exploatare minieră la *supra*faţa solului de unde se extrage material de construcţie (piatră, marmură, roci etc.)" (DEX), precedat de prep. *în*.

În Carpeni (Iaz) – deal. – După s. *carpen* (pl.) precedat de prep. *în*.

În Căldáre (VB) – vale ce face legătura între izlaz şi Dealu Stârcu. – După s. *căldare* „depresiune circulară cu versante prăpăstioase în zona munţilor înalţi; scobitură în albiile apelor curgătoare, la baza unei cascade; cazan" (< lat. *caldaria*) (DEX) precedat de prep. *în*.

În Căldări (PoiMr) – gol alpin. – După s. *căldare* (pl.) precedat de prep. *în*.

În Cróvuri (Zer) – teren împădurit. – După s. *crov* (pl.) precedat de prep. *în*.

În Cucui (Măr) – vârf de deal. – După s. *cucui* precedat de prep. *în*.

BDD-A6414 © 2008 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

În Deal (Vos) – coastă cu fânețe și grădini. – După s. *deal* precedat de prep. *în*.

În Deluț (Zer) – fânețe. – După s. dim. *deluț* (< *deal* + suf. dim. *-uț*) precedat de prep. *în*.

În Dos (Mal) – față de deal. – După s. *dos* precedat de prep. *în*.

În Dos (TRu) – față cu fânețe. V. *supra*.

În Dos (Vos) – față cu pădure de foioase. V. *supra*.

În Față (Bor) – fânețe. – După s. *față* precedat de prep. *în*.

În Față (Var) – teren în pantă cu fânețe și pomi fructiferi. V. *supra*.

În Gai (Iaz) – pădurice. – După s. *gai* precedat de prep. *în*.

În Gai (Mal) – izlaz comunal. V. *supra*.

În Gai (Zăv) – pădurice. V. *supra*.

În Gâldău (Măr) – deal mocirlos cu fânețe. – După s. reg. *gâldău* „groapă plină de apă; băltoacă” (DAR) precedat de prep. *în*.

În Gărână în Sălătrúc (Măr) – loc împădurit. – După s. *gărână* + determ. topon. *Sălătruc*, cf. *Gruńețu lu Sălătruc*, precedat de prep. *în*.

În Grădini (Var) – teren arabil și fânețe. – După s. *grădină* precedat de prep. *în*. Aici se află fragmente ceramice preistorice și resturile unei construcții romane (Luca, *Descoperiri,* 266).

În Grind (Măr) – platou de deal. – După s. *grind* „mică ridicătură de teren de formă alungită, care rezultă din depunerile aluvionare ale unei ape curgătoare sau ale mării” (< sl. *grenddu*) (DEX), prin extindere „loc ridicat, deal mic, tăpșan” (DA) precedat de prep. *în*.

În Gruń la Ştefănóń (TRu) – deal. – După s. *gruń* + determ. antrop. *Ştefănoń* (< *Ştefan* + suf. *-oń*, cf. *Ştefănoiu)* (DNFR, 437) precedat de prep. *în*.

În Gura Uliței (Mal) – răscruce de 4 drumuri. – După s. *gură* cu sens entopic + determ. subst. *uliță* (gen.) precedat de prep. *în*.

În Plíscuri (Bor) – pășune împădurită. – După s. *plisc* (pl.) „capătul ascuțit sau lunguieț, în formă de cioc, al unui obiect, vârf” (DEX) precedat de prep. *în*.

În Plopi (Măg) – deal cu fânețe. – După s. *plop* (pl.) precedat de prep. *în*.

În Plopi (Măr) – deal cu plopi. V. *supra*.

În Poiéni (Mal) – teren arabil. – După s. *poiană* „*supra*față de teren în interiorul unei păduri, lipsită de copaci și acoperită cu iarbă și cu flori; luminiș” (< sl. *poljana*) (DEX) precedat de prep. *în*.

În Potóc (Zer) – deal. – După s. *potoc* „râu mare cu curgere repede”, cf. sl. *potokŭ* „torent”, bg. *potok* „pârâu”, rus. *potok* „râu, fluviu”, v. și top. croat *Potok*, srb. *Potočanje*, ucr. *Potôk*, *Potočany* (Iordan, *Top. rom*., 93), precedat de prep. *în*.

BDD-A6414 © 2008 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

În Prelúca lu Bogat (Măr) – păşune alpină. – După s. reg. *prelucă* „poiană mică de pădure” (CADE); „loc cultivat înconjurat de o pădure sau de un teren sterp; loc nesemănat, rămas în interiorul unui loc semănat; (înv., în forma: *preloacă*) teren despădurit, arat şi pregătit ca ogor; izlaz, imaş; luncă, crâng, zăvoi; vale îngustă, vâlcea înfundată; spărtură, despicătură, gaură; scobitură, loc prin care se scurge apa; (în forma: *prilucă*) crestătură făcută în piciorul de sus al prispei; staul pentru oi” (DAR) + determ. antrop. *Bogat* (< adj. *bogat*) precedat de prep. *în*.

În Prisácă (TRu) – poiană sub Muntele Mic. – După s. *prisacă* „curătură” „(popular) loc într-o pădure unde s-au tăiat copacii; poiană rămasă după tăierea copacilor”, „loc unde sunt aşezaţi stupii, unde se cresc albine; totalitatea stupilor aşezaţi pe acest loc; stupină, prisăcărie” (DLR) (cf. sl. *prěsěšti* „a tăia”, *presaka* „tăiere (în pădure)”, ceh. *přeseka* „tăierea pădurii”, pol. *preseka* „gard viu” (Iordan, *Top. rom*., 24)) precedat de prep. *în*.

În Râpi (Măr) – râpă. – După s. *râpă* (pl.) precedat de prep. *în*.

În Răstoácă (Măr) – loc plan înconjurat de apele Eruga şi Bistra. – După s. *răstoacă* „vârtej produs în locul unde o apă cugătoare, puţin adâncă, trece peste prund şi peste bolovani”, prin extindere „gârlă puţin adâncă prin abaterea apei cu scopul de a se prinde peşti în albia secată” (DLR) (< sl. *******rastokŭ* (cf. rus. *rastóka* „separare, despărţire”, *rastók* „desfacerea unei ape din albia ei”, ceh. *rastok*(*a*) „locul unde două râuri se desfac sau se unesc”, Iordan, *Top. rom*., 72) precedat de prep. *în*.

În Róvină (Dlc) – deal. – După s. *rovină* „loc mlăştinos; mlaştină, mocirlă” (< sl., bg. *rovŭ* „şanţ”) (DEX), „groapă, adâncitură, surpătură de teren” (DLR) precedat de prep. *în*.

În Runc (Măr) – fânețe. – După s. *runc* „loc despădurit folosit ca păşune sau pentru a fi cultivat; curătură” (< lat. *runcus*) (DEX) precedat de prep. *în*.

În Sălătrúc (Măr) – loc împădurit. – După s. reg. *sălătrúc* „cotitură a unui drum” (DAR, cf. şi TTRT (Sălaj), 285-286) precedat de prep. *în*.

În Strungi (TRu) – teren arabil. – După s. *strungă* (pl.) „loc îngrădit la stână, unde se mulg oile, deschizătură, portiță îngustă făcută în acest loc, prin care trec oile una câte una la muls” (DEX), „trecătoare îngustă, spintecătură între munți” (Iordan, *Top. rom*., 532) (cf. alb. *shtrungä* DLRM, DEX, Russu, ER, 393-396; Giuglea, CRR, 41-45; Brâncuş, *Vocabularul autohton*, 117-118; Ivănescu, ILR, 254) precedat de prep. *în*.

În Surupéț (Măr) – râpă. – După s. *sur(u)pătură* „loc prăpăstios în curs de surpare; loc de unde s-a rupt o porțiune de teren” (DEX) precedat de prep. *în*.

BDD-A6414 © 2008 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

În Şes (Zer) – grădini. – După s. *şes* „întindere vastă de pământ, fără diferenţe (mari) de nivel, situată la mică altitudine; câmpie; *supra*faţă plană de pământ situată într-o depresiune” (< lat. *sessus*) (DEX) precedat de prep. *în*.

În Şui (Zer) – teren arabil. – După antrop. *Şuiu* (DNFR, 438) < adj. *şui*, prin substantivizare, „strâmb; diform. 2. zănatic, ţicnit; nătâng” (< sl. *šuj*) (DEX) precedat de prep. *în*.

În Topile (Măr) – loc pe malul râului Bolvaşniţa. – După s. *topilă* (pl.) „loc îngrădit în albia unui râu sau într-o apă stătătoare unde se pun la topit cânepa sau alte plante textile; bazin de topire a plantelor textile, săpat în câmp şi legat printr-un canal de o apă curgătoare sau de un lac” (< bg., sb. *topilo*) (DEX) precedat de prep. *în*.

În Văcăreáţa (Măr) – păşune alpină. – După s. *văcăreaţă* „loc unde stau vitele la amiază” (informaţie din anchetă) precedat de prep. *în*.

În Văratic (Măr) – deal cu fâneţe. – După s. *văratic* „locul unde sunt duse oile vara la păşunat; (Reg.) Taxă pentru păşunatul vitelor pe locul cuiva în timpul verii; văra” (DEX) (< *vară* + suf. *-atic)* precedat de prep. *în*.

În Vâni **(**Obr) – pârâu. – După s. *vână* (pl.) „izvor, pârâu” precedat de prep. *în*.

În Zăvoáie (Mal) – teren arabil. – După s. *zăvoi* (pl.) „pădurice pe malul unei ape; luncă” (< sl. *zavoj)* (DEX) precedat de prep. *în*.

În Zăvoi (Var) – teren arabil. – După s. *zăvoi* precedat de prep. *în*.

Îngusta (Dr. Iosif Olaru) (Car) – stradă. – După adj. *îngust*, fem. *îngustă* prin substantivizare.

Între Ape [întră ăpi̯] (Măr) – confluenţa dintre Bolvaşniţa, Bistra şi Erugă. – După s. *apă* (pl.) „râu, pârâu” precedat de prep. *între*.

Între Ape (Vos) – confluenţa râurilor Bistra (ce trece prin Rusca Montană) şi Bistra Mărgii. – După s. *apă* (pl.) precedat de prep. *între.*

Între Bistre (Iaz) – teren arabil. – După top. *Bistra* (pl.) (< sl. **Bystra* < **bystra* „repedea”, „rapida”) precedat de prep. *între*.

Între Bistre (Obr) – luncă aproape de albia râului. V. *supra*.

Între Drumuri (VB) – confluenţa Bistrei cu pâraiele aferente. – După s. *drum* (pl.) precedat de prep. *între*.

Între Cioace [~śo̯áśe] (Zăv) – fâneţe. – După s. *cioacă* (pl.) „deal, înălţime, vârf de deal” (DA) (< scr. *čuka* „movilă”) (DEX) precedat de prep. *între*.

Între Dealuri (Măg) – teren cu fâneţe între două dealuri. – După s. *deal* (pl.) precedat de prep. *între*.

Între Ierugi (Obr) – luncă. – După s. *ierugă* (pl.) precedat de prep. *între*.

BDD-A6414 © 2008 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

Între Izvoare (Bor) – câmpie alpină. – După s. *izvor* (pl.) precedat de prep. *între*.

Între Mori (Iaz) – teren arabil. – După s. *moară* (pl.) „instalație special amenajată pentru măcinarea cerealelor; clădire, construcție prevăzută cu asemenea instalații” (< lat. *mola*) (DEX) precedat de prep. *între*.

Între Strâmburi [întră stĭmburi̯] (Băț) – poiană aflată între Strâmbu Mic, Strâmbu Mare. – După top. * *Strâmbu* (pl.) precedat de prep. *între*.

J

Jangu (Bcv) – pădure. – După antrop. **Jangu*, cf. *Janghiul* (DOR, 441) prin derivare regresivă.

Jgheabu (Glb) - pârâu. – După s. *jgheab* „canal pentru scurgerea apei” (< sl. *žlĕbŭ*).

Jghebuțu (Cir) – pârâu, se varsă în Bistra. – După top. *Jgheabu* prin derivare cu suf. dim. *-uț*.

Jghebuțu (OR) – pârâu, izvorăşte de sub Poiana Bradului şi se varsă în Bistra. V. *supra*.

Jghimír (O) – pârâu. – Probabil, un antroponim slav, în care a doua parte este *-mir* (cf. DTB, V, 84).

Jidanu (Bor) – pârâu, izvorăşte din Golu Orlii şi se varsă în Borlova Mare. – După antrop. *Jidanu*, v. *supra*.

Jipet [jĭpet] (Băț) – teren în pantă cu păşune. – După n. grup. *jipet* (< *jip* „copac tânăr, lung şi subțire” (DTB, V, 85) + suf. col. *-et*).

Jireada [jîri̯áda] (VB) – culme de deal cu fânețe. – După s. *jireadă* „claie mare de grâu, de fân” (DTB, V, 86).

Jireada lu Căpeț (Car) – loc. – După s. *jireadă* + determ. antrop. *Căpeț* (< s. *căpeț*, var. a lui *căpăț* „măsură de lemn cu care se ia vama la moară” (DNFR, 105), cf. şi n. fam. *Căpeț* (Densusianu, Ț.H., 75).

Jneápăn (M) – păşune cu jnepeni către Valea Rea, de la Zănoaga înspre vârful Sturu. – După s. *jneapăn* „arbust cu tulpină ramificată, cu crengile plecate la pământ şi cu frunze aciculate, răspândit în regiunile alpine; jep” (< lat. *juniperus*) (DEX).

Jneapănu (VB) – deal cu pădure de jnepeni. V. *supra*.

Jupéńu (Glb) – pârâu, izvorăşte din Vecsele şi se varsă în Valea Satului. – Din n. grup *jupeni* „originari din localitatea Jupa”, interesantă este forma de singular.

Jurma [źúrma] (Bor) – fânețe. – După antrop. *Jurma* (< ung. *gyurma* „stofă, materie” (DNFR, 270).

BDD-A6414 © 2008 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

L

La Ánini (Glb) – pârâu, izvorăşte din Viecsăle şi se varsă în Valea Satului. – După s. *anin* (pl.) precedat de prep. *la*.

La Arenă (Glb) – izlaz comunal. – După s. *arenă* „spațiu aşternut cu nisip, rumeguş etc. din mijlocul unui amfiteatru antic, unde se desfăşurau reprezentațiile; teren de sport, împrejmuit cu tribune pentru spectatori (< fr. *arène*, lat. *arena)* (DEX) precedat de prep. *la*.

La Argilă (Măr) – deal. – După s. *argilă* „rocă sedimentară alcătuită dintr-un amestec de silicați şi din fragmente de cuarț, mică etc., întrebuințată în olărie, la lucrări de construcție, în sculptură etc.; lut” (< fr. *argile*, lat. *argilla*) (DEX) precedat de prep. *la*.

La Arie (Mal) – pădure de foioase. – După s. *arie* „loc special amenajat unde se treieră cerealele; arman; *supra*față de teren sau platformă pe care se aşază cărămizile la uscat, se montează unele elemente de construcții, se prepară betonul etc.” (< lat. *area*) (DEX) precedat de prep. *la*.

La Armată (Bor) – pădure de foioase şi conifere, fost depozit militar. – După s. *armată* „totalitatea forțelor militare ale unui stat; oaste, oştire, armie” (< it. *armata)* (DEX) precedat de prep. *la*.

La Baraj (Măg) – loc de scăldat. – După s. *baraj* „construcție care opreşte cursul unui râu spre a ridica nivelul apei în amonte, a crea o rezervă de apă, o cădere de apă pentru hidrocentrale etc.; stăvilar, zăgaz” (< fr. *barrage*) (DEX) precedat de prep. *la*.

La Bauman [la báu̯man] (RusM) – loc în deal. – După antrop. germ. *Bauman* (< s. germ. *Baumann* „muncitor, instructor”, „argat bătrân”) precedat de prep. *la*.

La Bălăci (Bor) – păşune. – După antrop. *Bălaci* (DOR, 195) precedat de prep. *la*.

La Bărbulea [la bărbúl̡a] (Iaz) – loc de scaldă în Bistra. – După antrop. *Bărbulea* (poreclă pentru un om bărbos) (DNFR, 56) precedat de prep. *la*.

La Bereoáńe (Glb) – izlaz comunal. – După antrop. *Bereoańe* (< *Bere(a),* (DNFR, 61) + suf. -*oańe*) precedat de prep. *la*.

La Bisérică (Zg) – terenuri arabile în zona Sat Bătrân, fostă proprietate a locuitorului Moise Boța, fostă biserică construită aici înainte de 1749 (Cf. *Monografia localității Zlagna*, 41). – După s. *biserică* precedat de prep. *la*.

La Biserici (Zg) – loc în Muntele Nevoia. – După s. *biserică* (pl.) precedat de prep. *la*.

La Bistra (M) – loc arabil în lunca Bistrei. – După top. *Bistra*, v. *supra* precedat de prep. *la*.

BDD-A6414 © 2008 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

La Blide (Bor) – câmpie alpină. – După s. *blid* „vas de lut, de lemn sau de tinichea în care se pun bucatele; strachină” (< sl. *bliudŭ)* (DEX) precedat de prep. *la*.

La Bogrea [la bógrẹa] (Iaz) – şes arabil. – După antrop. *Bogrea* (DOR, 207) precedat de prep. *la*.

La Boşnégi (Car) – teren arabil. – După n. grup. *boşnegi* (< antrop. *Boşneag* < *boşneag* „originar din Bosnia”) (DNFR, 75) precedat de prep. *la*.

La Brazi (Car) – pădure de foioase şi conifere. – După s. *brad* (pl.) precedat de prep. *la*.

La Brazi (Glb) – izlaz comunal. – După s. *brad* (pl.) precedat de prep. *la*.

La Bruscălánu (TRu) – pădure de foioase. – După s. *bruscălan* „brusture” precedat de prep. *la*.

La Búcium (VB) – coastă cu livezi şi fânețe. – După s. *bucium* „trunchi sau buştean (de arbore); *spec.* butuc de viță-de-vie. 2. Butuc (al roții carului)” (DEX) sau antrop. *Bucium* (DOR, 219) precedat de prep. *la*.

La Bugáriu (Bor) – păşune împădurită. – După antrop. *Bugar(i)u* (< scr. *bugar*) (DNFR, 84) precedat de prep. *la*.

La Calea Popii (Dlc) – cale de acces spre Pădurea Mare. – După s. *cale* + determ. subst. *popă* (gen.) precedat de prep. *la*.

La Cámping (Bor) – păşune. – După s. neol. *camping* precedat de prep. *la*.

La Cariéră (Glb) – carieră de piatră. – După s. *carieră*, v. *supra*, precedat de prep. *la*.

La Carpen (Măr) – teren arabil. – După s. *carpen* precedat de prep. *la*.

La Carpeni (Car) - teren arabil. – După s. *carpen* (pl.) precedat de prep. *la*.

La Căldări (RusM) – cascadă pe Lozna. – După s. *căldare* (pl.) precedat de prep. *la*.

La Căńeasă [la căńásă] (Bor) – păşune. – Din antrop. *Cană* (DNFR, 97), *Caneu* + suf. *–easă*, precedat de prep. *la*.

La Căpută (Glb) – confluența apelor Valea din Izlaz şi Valea din Țarină. – După s. *căpută* „parte a încălțămintei care acoperă partea superioară a labei piciorului; căputătură” (DEX), în sens metaforic „partea de la poalele dealului” (DTB, II, 23), precedat de prep. *la*.

La Cărămizi (Zer) – izlaz. – După s. *cărămidă* (pl.) „material de construcție artificial, având forma unei piese prismatice, obținut dintr-un amestec de argilă, nisip şi apă sau din alte materiale (beton, zgură de furnal etc.), uscat la soare sau ars în cuptor” (< ngr. *keramídi*) (DEX) precedat de prep. *la*.

BDD-A6414 © 2008 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

La Căruța Răsturnată (Car) – pădure de foioase şi poiană. – După s. *căruță* „vehicul de transport mai mic şi mai uşor decât carul, tras mai ales de cai” (DEX) + determ. adj. *răsturnată* precedat de prep. *la*.

La Cheie (Bor) – păşune. – După s. *cheie*, v. *supra*, precedat de prep. *la*.

La Chenta (Car) – pădure de foioase. – După antrop. *Chenta,* hipoc. de la *Vichent(i)e* precedat de prep. *la*.

La Chici [la ćiś] (Zer) – drum spre izlaz. – După s. reg. *cică* (pl.) var. a lui *chică* (< sl. *kyka* (DEX) având sensul de „mătase de porumb” sau „coadă, păr împletit în coadă” (informație din anchete), v. şi *chică* în sens metaforic „creastă de deal”, „vârf de deal împădurit” (DTB, II, 47; DTRO, II, 94) precedat de prep. *la*.

La Cioabe (Măg) – drum. – După s. *ciob* (pl.), v. *supra* precedat de prep. *la*.

La Cioacă [la śoácă] (Bcv) – pădure de fag pe un loc abrupt în masivul Țarcu. – După s. *cioacă* precedat de prep. *la*.

La Cioacă (TRu) – gol alpin. V. *supra*

La Ciocan (Zer) – grădini. – După antrop. *Ciocan*, v. *supra* precedat de prep. *la*.

La Circu (Glb) – pârâu, izvorăşte de sub Culmea Joianului şi se varsă în Purcăriața Mare. – După antrop. *Circu* (cf. bg. *Čirko)* (DNFR, 129) precedat de prep. *la*.

La Coastă (Zăv) – teren în pantă cu fânețe. – După s. *coastă* precedat de prep. *la*.

La Comandă (Bor) – munte. – După s. *comandă* „casa satului, primărie în ținuturile grănicereşti” (CADE), cf. şi sensul de „stână de vaci (în munții Clopotivei)” (R. Vuia, *Tipuri de păstorit la români*, Bucureşti, EA, 1964, p. 194), precedat de prep. *la*.

La Cot (Măr) – cotitură de deal. – După s. *cot* „cotitură”, v. *supra*, precedat de prep. *la*.

La Covácіu (Var) – deal. – După antrop. *Covaciu*, v. *supra Fântâna lu Covaciu*, precedat de prep. *la*.

La Covéi (Zer) – fânețe şi teren arabil. – După s. *covei*, v. *supra*, precedat de prep. *la*.

La Crov – loc de scăldat în Sebeş. – După s. *crov*, v. *supra*, precedat de prep. *la*.

La Cruce (Cir) – răscruce de drumuri. – După s. *cruce*, v. *supra*, precedat de prep. *la*.

La Cruce (Dlc) – deal. V. *supra*

La Cruce (Var) – teren arabil. V. *supra*.

La Cruce de Drum (Măg) – răscruce de drumuri. – După s. comp. *cruce de drum* „răscruce” precedat de prep. *la*.

BDD-A6414 © 2008 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

La Cruce la Icoană (Glb) – cruce de piatră pe Valea Glimbocii. – După s. *cruce* + determ. Subst. *icoană* precedat de prep. *la*.

La Crucea Varului (Glb) – deal. – După s. *cruce* + determ. topon. *Var* precedat de prep. *la*.

La Cruci (Obr) – teren arabil şi fânețe. – După s. *cruce* (pl.) precedat de prep. *la*.

La Cur de Oaie (Ciut) – exploatare de piatră pe faţa pârâului Ciob. – După s. *cur*, cu sens entopic + determ. subst. *oaie* precedat de prep. *la*. Cf. şi antrop. *Cordeoaie* (< *Cordea* (DOR, 249), s. v. *Corda* + suf. -*oaie*) cu *o* neaccentuat > *u*. Se opune însă sufixul, care în Banat păstrează pe *ń* (-*oańe*).

La Curmătúră (Băţ) – teren arabil şi fânețe. – După s. *curmătură*, v. *supra*, precedat de prep. *la*.

La Curmătură (Bcv) – păşune alpină. V. *supra*

La Curmătură (Bor) – câmpie alpină. V. *supra*

La Curmătură (Zăv) – fânețe. V. *supra*.

La Dâmb (Iaz) – loc mai ridicat cu teren arabil şi fânețe pe marginea terasei a doua a Timişului, în locul în care ea coteşte spre est, formând intrarea în *Valea Bistrei*. – După s. *dâmb* precedat de prep. *la*. Pe acest loc au fost descoperite materialele arheologice aparţinând epocii neolitice (cultura Starčevo-Criş), eneoliticului (cultura Coţofeni), epocii bronzului (grupul cultural Balta Sărată), hallstattiene (cultura Basarabi), dacice şi romane. Tot aici s-a descoperit restul unui mormânt Hallstattian de femeie în care erau mai multe obiecte şi podoabe din bronz, cimitirul municipiului roman *Tibiscum*, observându-se şi urmele drumului roman imperial (Cf. Luca, *Descoperiri*, 140).

La Deal (Ciut) – teren în pantă. – După s. *deal*, v. *supra*, precedat de prep. *la*.

La Dealu Şes (Bor) – munte. – După s. *deal* + determ. adj. *şes* precedat de prep. *la*.

La Dinamítă (TRu) – fost depozit de dinamită. – După s. *dinamită* „exploziv detonant care are la bază nitroglicerina” (< fr. *dynamite)* (DEX) precedat de prep. *la*.

La Dodu (OR) – teren arabil. – După antrop. *Dodu*, hipoc. de la *Dobromir*, *Dobrislav* etc. (cf. *Doda*, *Dode*, *Dodo*) (cf. şi DNFR, 176) precedat de prep. *la*.

La Dole [la dólie] (Băţ) – pădure de foioase pe Valea Ţuţurăului. – După antrop. *Dolea*, cf. bg. *Dole* (DNFR, 177) precedat de prep. *la*. Cf. şi srb. *Dola* „vale” sau srb. *dole* „jos, partea de jos” (Tomici, *Onomastica,* 373).

BDD-A6414 © 2008 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

La Drumurile Mici (Măr) – răscruce de drumuri. – După s. *drum* (pl. art.) + determ. adj. *mici*, precedat de prep. *la*.

La Dulbína Mare la Boiţan (Glb) – loc de scăldat pe Bistra. – După s. *dulbină* + determ. antrop. *Boiţan* (< top. *Boiţa* + suf. *-(e)an*, Ardeal) (DNFR, 70) precedat de prep. *la*.

La Erúgi (Cir) – teren arabil. – După s. *ierugă* (pl.) precedat de prep. *la*.

La Fagii Rari (Măr) – păşune alpină. – După s. *fag* (pl.) + determ. adj. *rari*, precedat de prep. *la*.

La Fântâńéle (Măr) – izvor în Ciuncii lu Gheorghe. – După s. dim. *fântânea* (pl.) precedat de prep. *la*.

La Floace [la flo̯áśe] (Bor) – păşune. – După s. *floc* (pl.), v. *supra*, precedat de prep. *la*.

La Florea (Var) – deal. – După antrop. *Florea* (DNFR, 203), cf. şi Densusianu, Ţ.H., 84 care înregistrează numele de bou sau de câine *Flor'e̯a* precedat de prep. *la*.

La Gáură (M) – loc pietros pe Valea Nermeş. – După s. *gaură*, cu sens entopic „scobitură, adâncitură, spărtură ivită de la sine sau anume făcută într-un corp, într-un material, în pământ etc.” (< lat. *cavula)* (DEX) precedat de prep. *la*.

La Gheţári (Car) – loc. – După s. *gheţar* „masă de gheaţă formată în regiunile alpine şi în cele polare şi care, de obicei, se deplasează lent sub influenţa gravitaţiei” (DEX). În monografia Caransebeşului se aminteşte despre gheţăria din strada Banului, între drumul de rând al oraşului, apa Potocului şi moşia lui Nicolae Oltean: „în anul 1630 vinde Mihai Paleş o gheţărie lui Nicolae Găman cu 10 fl., cu tot cu locul de lângă ea” (Ghidiu, Bălan, *Monografia Caransebeşului*, 259), cf. şi n. p. *Gheţaru* (DOR, 282, s.v. *Gheaţă* (DNFR, 220) precedat de prep. *la*.

La Gomílă (Iaz) – loc mai înalt la hotar, între satul Iaz şi Obreja. – După s. *gomilă* = *movilă* „ridicătură de pământ naturală, mai mică şi mai rotunjită decât dealul, care se află de obicei în regiunile de câmpie sau de podişuri joase. Mică ridicătură de pământ sau de pietre, făcută de om pentru a servi ca semn de hotar, de aducere aminte pentru un mort etc. Grămadă de obiecte (de acelaşi fel); morman, maldăr” (< sl. *gòmila*) (DEX) cu prep**.** *la.*

La Grădină (Băţ) – şes arabil. – După s. *grădină* (pl.) precedat de prep. *la*.

La Grădină (Bor) – fostă pepinieră. V. *supra*.

La Grădină (Zăv) – şes arabil. V. *supra*.

La Gróhote (Bor) – păşune, izlaz. – După s. *grohot* (pl.) „strat de sfărâmături pe dealuri sau pe munţi” (Porucic, *Lexiconul*, 61) precedat de prep. *la*.

BDD-A6414 © 2008 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

La Gropánu (Bcv) – păşune şi pădure de răşinoase. – După s. *gropan*, v. *supra*, precedat de prep. *la*.

La Gruńu Bisericii (Dlc) – deal. – După s. *gruń* „grui" + determ. subst. *grui* + s. *biserică* (gen.) precedat de prep. *la*.

La Gura Porcului (RusM) – deal. – După s. *gură*, cu sens entopic + determ. topon., cf. *Pârâu Porcului* (gen.), precedat de prep. *la*.

La Hanțu (Glb) – răscruce de drumuri. – După antrop. *Hanțu* (< s. *hanț* „stârv, hoit", „iță slabă" (DNFR, 236); v. altă explicație la Pătruț, OR, 50, Pătruț, *Nume*, 51) precedat de prep. *la*.

La Hodínț (Măr) – luncă. – După top. *Hodințu* precedat de prep. *la*.

La Horă (Zg) – locul unde se ținea hora. – După s. *horă* „dans popular românesc cu ritm domol, în care jucătorii se prind de mână, formând un cerc închis; cerc format de aceia care execută acest dans; melodie după care se execută acest dans. 2. (Pop.) Petrecere țărănească unde se dansează jocuri populare" (< bulg. *horo,* ngr. *horos*) (DEX) precedat de prep. *la*.

La Hotar (Bor) – fânețe. – După s. *hotar* precedat de prep. *la*.

La Hotar (Măg) – teren arabil. V. *supra*.

La Hotar (TRu) – fânețe. V. *supra*.

La Hoț (Ciut) – loc la munte. – După s. *hoț* precedat de prep. *la*.

La Ieréu (Bor) – păşune. – După s. înv. *ieréu* „preot", „sacerdot" (DAR) (< cf. sl. (bg.) *jerei)* (DER) precedat de prep. *la*.

La Ierugă (Mal) – canal artificial către moară. – După s. *ierugă*, v. *supra*, precedat de prep. *la*.

La Izvor (Car) – izvor. – După s. *izvor* precedat de prep. *la*.

La Izvor (Iaz) – loc de agrement. – După s. *izvor*, v. *supra*, precedat de prep. *la*.

La Izvor la Baba Ieva (Zer) – izvor. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Baba Ieva* precedat de prep. *la*.

La Izvorele (PoiMr) – fânețe. – După s. dim. *izvorel* (pl.) precedat de prep. *la*.

La Jupéni (Iaz) – teren arabil. – După n. grup. *jupeni* (< oicon. *Jupa* + suf. *-eni*) precedat de prep. *la*.

La Jurcăi [la jurcə́i̯] (Băț) – parte de sat. – După n. grup. *jurcăi* < antrop. *Jurca*, cf. ung. *Gyurca* „Georgică", cf. şi bg. *Džurka* (DNFR, 270) precedat de prep. *la*.

La Lac (PoiMr) – fânețe. – După s. *lac* „întindere mai mare de apă stătătoare, închisă între maluri, uneori cu scurgere la mare sau la un râu" (< lat. *lacus)* (DEX) precedat de prep. *la*.

La Luncă (Cir) – teren arabil. – După s. *luncă* „șes de-a lungul unei ape curgătoare, caracterizat prin soluri aluvionare şi prin vegetație specifică; regiune inundabilă a unei văi. 2. Pădure formată din sălcii,

BDD-A6414 © 2008 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

răchită, anini, plopi etc. pe malurile unei ape curgătoare; zăvoi" (DEX) (< sl. *lo^{n}ka, lǫka*), precedat de prep. *la*.

La Luncă (Ciut) – teren arabil. V. *supra*

La Lupu (Măg) – loc de scăldat. – După antrop. *Lupu* (DNFR, 285) sau s. *lup* precedat de prep. *la*.

La Máieri (VB) – loc de scăldat pe Bistra. – După n. grup *maieri*, cf. antrop. *Maier* (DNFR, 287) < s. *maier* „proprietar, fermier" (DER), cf. şi sensul de „țărani mai înstăriți, cu oi mai multe… care plăteau arenda şi stabileau aruncu, contribuția fiecăruia la cheltuielile muntelui" (R. Vuia, *op. cit.*, 110), precedat de prep. *la*.

La Mlacă (Glb) – fânețe. – După s. *mlacă* „mlaştină, smârc" (< bg., scr. *mlaka)* (DEX) precedat de prep. *la*.

La Mlacă (Zăv) – loc băltos cu fânețe. V. *supra*.

La Mlăci (Bor) – pădure de foioase. V. *supra*.

La Moara lu Ilie Sârbu (Ciut) – moară. – După s. *moară* „construcție prevăzută cu instalații speciale pentru măcinarea cerealelor" (< lat. *mola*) (DEX) + determ. antrop. *Ilie Sârbu* (prenume + n. fam.) (gen.).

La Moara Popii (Zg) – „fostă moară". În trecut se spune că ar fi existat o aşa-zisă „moară de aur", adică un jgheab anume pregătit cu postav prin care trecea apa cu nisip, iar aurul rămânea pe fundul jgeabului *(Monografia Localității Zlagna*, p. 13). – După s. *moară* + determ. subst. *popă* (gen.).

La Moară (Var) – moară de făină, teren arabil. – După s. *moară* precedat de prep. *la*.

La Moară la Mircea (VB) – cazan pe Bistra. – După s. *moară* + determ. antrop. *Mircea* (cf. bg. *Mirča*) (DNFR, 308) precedat de prep. *la*.

La Moldovíń (TRu) – pădure de foioase. – Probabil după n. grup *moldovini* (< antrop. *Moldovin*) precedat de prep. *la*.

La Morminț (Zer) – cimitirul satului. – După s. *morminț* (interesantă este forma de singular refăcută după pl. *morminți*) precedat de prep. *la*.

La Movilă (OR) [la moǵílă] – deal. – După s. *movilă* „ridicătură de pământ naturală, mai mică şi mai rotunjită decât dealul, care se află de obicei în regiunile de câmpie sau de podişuri joase. Mică ridicătură de pământ sau de pietre, făcută de om pentru a servi ca semn de hotar, de aducere aminte pentru un mort etc." (< sl. *mogyla)* (DEX) precedat de prep. *la*.

La Murăreáța de Jos (Ciut) – teren arabil cu fânețe. – După antrop. *Murăreață*, fem. lui *Murăreț* (cf. DNFR, 320) < *Murar(i)u* + suf. dim. *-eț* + determ. adv. *jos*.

BDD-A6414 © 2008 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

La Mutu (Bor) – pădure de foioase şi conifere. – După antrop. *Mutu* (DOR, 330; DNFR, 321) precedat de prep. *la*.

La Negri [la ńégri] (RusM) – a fost cândva mină de fier. – Probabil în legătură cu praful de mină care se depunea pe feţele şi hainele muncitorilor având culoarea neagră, cf. şi antrop. *Negri* (DNFR, 329) precedat de prep. *la*.

La Nemţi (TRu) – câmpie pe Valea Zerveştiului. – După s. *neamţ* (pl.) „german, şvab” (DTB, VI, 85) precedat de prep. *la*.

La Nemţi (Zer) – fâneţe şi terenuri arabile. V. *supra*.

La Obârşoacă [la obîrşo̯ácă] (Zăv) – teren apos cu fâneţe. – După s. *obârşoacă* „vale întunecată, înfundătură” (< *obârşie* + suf. *-oacă*) (DTB, VII, 17) precedat de prep. *la*.

La Orăşeni (Iaz) – teren arabil. – După n. grup *orăşeni* „caransebeşeni”, precedat de prep. *la*.

La Ou (Glb) – loc de scaldă în Pârâu Morilor. – După s. *ou* (< lat. *ovum*), prin extindere „ridicătură de teren de formă ovală” (DTB, VII, 92), precedat de prep. *la*.

La Paltini (Glb) – pădure de foioase şi izvor. – După s. *paltin* (pl.) „numele a doi arbori: arbore înalt, cu frunzele crestate adânc, cu florile mici şi fructele prevăzute cu aripi, având trunchiul din lemn tare, folosit la fabricarea mobilei, a unor instrumente muzicale etc. (*Acer pseudoplatanus*); arţar. Lemnul arborilor de mai sus” (< lat. *platanus)* (DEX), precedat de prep. *la*.

La Pavilion (Car) – loc în Caransebeş. – După s. *pavilion* „clădire mică, pitorească, situată într-o grădină, într-un parc sau la extremităţile unui edificiu; clădire izolată într-o pădure, pe malul unui lac etc.” (< fr. *pavillon,* germ. *Pavillon*) (DEX) precedat de prep. *la*.

La Pârâu Pietrii (TRu) – galerie în pârâul Slatina spre Borlovița. – După top. *Pârâu Pietrii* precedat de prep. *la*.

La Pârleaz (TRu) – cale de acces între Costâş şi Ponoave. – După s. *pârleaz* „trecătoare îngustă peste un gard (mai ales la ţară), făcută din una sau mai multe scânduri (ca nişte trepte) care se sprijină, la extremităţi, pe câte un ţăruş bătut în pământ” (< bg., scr. *prelaz*) (DEX) precedat de prep. *la*.

La Pârlitúra Mijlocínii (Glb) – pădure de răşinoase. – După s. *pârlitură* „loc ars de foc; porțiune de pădure cu copaci arşi; (reg.) luminiş de pădure; (reg.) câmp ars de soare, pârlit, pălit; pălitură, pălişte; (înv.) arşiță, dogoare (a soarelui); (reg.) ofilire, veştejire, uscare a plantelor (din cauza soarelui, a vântului, a brumei), pălitură” (DAR) + determ. topon. *Mijlocina* (gen.), precedat de prep. *la*.

La Pârvu (Bor) – pădure de răşinoase. – După antrop. *Pârvu* (< s. *pârv* „(înv. şi reg.; despre oi) cu lâna scurtă, groasă, creaţă şi puţină. 2.

BDD-A6414 © 2008 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

(despre capre) fără păr. 3. (despre oameni) scund" (DAR)), cf. bg. *Părvo* (DNFR, 369), cf. sl. *prŭvŭ, -a, -o* „primul născut" precedat de prep. *la*.

La Pârâu [părău] (Bcv) – păşune în masivul Godeanu. – După s. *pârâu* precedat de prep. *la*.

La Pârâu Tuți (Glb) – pârâu, izvorăşte de sub Culmea Joianului şi se varsă în Purcăreața Mare. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Tuța*, hipocor. de la *Mituță* (DNFR, 466), precedat de prep. *la*.

La Peştereánu (Glb) – izlaz comunal. – După antrop. *Peştereanu* „originar din localitatea Peştera" precedat de prep. *la*.

La Petec (Var) – fânețe. – După antrop. *Petic* (DOR, 346) precedat de prep. *la*.

La Pietroáńe (Zer) – deal cu fânețe. – După s. augum. *pietroń* (pl.) precedat de prep. *la*.

La Pilă (VB) – cazan pe Bistra. – După antrop. *Pilă* (cf. *Pilea*, *Pilescu*, *Pilici*) (DNFR, 365) sau s. *pilă* „unealtă de oțel călit, având una sau mai multe fețe prevăzute cu numeroşi dinți mărunți şi ascuțiți, folosită la ajustarea manuală sau mecanică a unor obiecte dure" (< sl. *pila)* (DEX) precedat de prep. *la*.

La Pini (Bor) – pădure de răşinoase. – După s. *pin* (pl.) „arbore din familia pinaceelor, înalt până la 40 de metri, cu frunze persistente în formă de ace lungi, cu scoarța roşcată şi lemnul rezistent *(Pinus silvestris)*" (< lat. *pinus*) (DEX) precedat de prep. *la*.

La Plută (Car) – loc. – După s. *plută*. „specie de plop ale cărui ramuri cresc aproape de la baza trunchiului, dând coroanei o formă de piramidă lungă şi îngustă; plutaş" (*Populus pyramidalis*) (DEX) precedat de prep. *la*.

La Pod (Zăv) – loc de scăldat pe Bistra. – După s. *pod* „construcție de lemn, de piatră, de beton, de metal etc. care leagă între ele malurile unei ape sau marginile unei depresiuni de pământ, susținând o cale de comunicație terestră (şosea sau cale ferată) şi asigurând continuitatea căii peste un obstacol natural sau artificial" (< sl. *podŭ*) (DEX) precedat de prep. *la*.

La Popa Tămăşilă în Zăvoaie (Obr) – şes arabil. – După s. *zăvoi* (pl.) + determ. antrop. *Popa Tămăşilă* (cf. Densusianu, Ț.H, 79 care înregistrează n. fam. *Tămăşilă*) + determ. topon. *Zăvoaie* precedat de prep. *la.*

La Popas (Car) – izvor. – După s. *popas* „oprire pentru odihnă în timpul unui drum mai lung; şedere mai îndelungată într-un loc (în timpul unei călătorii)" (< sl. *popasŭ)* (DEX) precedat de prep. *la*.

La Popi (Bor) – pădure de foioase şi conifere. – După s. *popă* (pl.) precedat de prep. *la*.

BDD-A6414 © 2008 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

La Prislop (PoiMr) – loc mai jos între dealuri, fostă stână pe Măgura. – După s. *prislop* „pas în formă de şa, situat la înălțime” (DEX) precedat de prep. *la*.

La Puntea Murgului (Bor) – păşune. – După s. *punte* „pod îngust (format adesea dintr-o scândură sau dintr-o bârnă) aşezat peste un şanț, peste o râpă sau peste o apă, care poate fi trecut numai cu piciorul” (< lat. *pons, -ntis*) (DEX) + determ. subst. *murg* (gen.).

La Răchíți (Car) – teren arabil. – După s. *răchită* (pl.) precedat de prep. *la*.

La Râpă (Zer) – râpă. – După s. *râpă* precedat de prep. *la*.

La Râpi (Var) – teren cu pomi fructiferi. – După s. *râpă* (pl.) precedat de prep. *la*.

La Râu (Mal) – denumirea locală a râului Bistra. – După s. *râu* „apă curgătoare (permanentă) formată din unirea mai multor pâraie şi care se varsă într-un fluviu, în alt râu, într-un lac etc. 2. P. anal. cantitate mare de lichid care curge; torent, val” (< lat. *rivus)* (DEX), precedat de prep. *la*.

La Răcoviță (TRu) – câmpie pe malul Timişului. – După antrop. *Racoviță*, cf. top. *Racovița* (< *Racova* < sl. *rakov* „de rac” + suf. *-iță* (Iordan, *Top. rom*., 458). Datorită faptului că accentul cade pe radical şi nu pe sufix, toponimul este derivat de slavi: *Rakovica* (DTB, *litera R*, 275) precedat de prep. *la*.

La Rădúla (Var) – fânețe. – După antrop. *Rădulea* (< *Radu*, *Rada* + suf. *-ulea*) (DNFR, 389) precedat de prep. *la*.

La Róvină (Dlc) – păşune. – După s. *rovină*, v. *supra*, precedat de prep. *la*.

La Rovină (Zăv) – teren mlăştinos. V. *supra*.

La Ruieneanțu (Var) – fânețe. – După antrop. *Ruieneanțu* „originar din localitatea (Turnu) Ruieni, precedat de prep. *la*.

La Sabău (Glb) – izlaz comunal. – După antrop. *Sabău* (< s. *săbău* „croitor”) (DNFR, 403) precedat de prep. *la*.

La Salcie (Car) – loc în Caransebeş. Denumirea locului îşi are originea într-o frumoasă poveste de dragoste pe care o aflăm din cartea prof. Groza (Groza, Rădulescu*, Legende*, 43-46). O mlădiță de salcie a fost plantată pe locul în care a fost înmormântată o frumoasă rusoaică. – După s. *salcie* precedat de prep. *la*.

La Săiváni (Var) – teten arabil şi fânețe. – După s. *saivan* (pl.) „adăpost de iarnă pentru oi (sau pentru vite); perdea” (< tc. *sayvan)* (DEX) precedat de prep. *la*.

La Sălişte (Măg) – teren arabil. – După s. *selişte* „denumire dată în Evul Mediu, în țările române, locului pe care fusese sau pe care era aşezat un sat; vatra satului. (Reg.) Loc de casă. (Pop.) Loc necultivat, bun pentru

BDD-A6414 © 2008 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

cultura cerealelor, sau loc plantat cu pomi (în apropierea sau în vatra satului). (Reg.) Păşune" (< sl. *selište)* (DEX) precedat de prep. *la*.

La Sălişte (TRu) – fostă vatră a satului, actualmente grădinile sătenilor. V. *supra*.

La Secu (Băţ) [la sắcu] - pădure de foioase pe Valea Ţuţurăului. – După adj. *sec*, prin substantivizare (în legătură cu pârâul Ţuţurău care seacă vara) precedat de prep. *la*.

La Slăveiu [la slăvéi̯u] (Var) – şes arabil cu fânețe. – După antrop. *Slăveiu* (DNFR, 417), cf. srb. *Slavej* (Densusianu, Ț.H., 69) precedat de prep. *la*.

La Soinărai [so̯inărái̯] (PoiMr) – fânețe.

La Son (Bor) – păşune împădurită. – După antrop. *Son* (< *Samson*) (DNFR, 420) precedat de prep. *la*.

La Spini (Bor) – păşune. – După s. *spin* (pl.) „nume dat mai multor plante erbacee sau lemnoase care au spini, plantă erbacee din familia compozeelor, cu tulpina spinoasă şi ramificată, cu frunze dințate şi spinoase şi cu flori roşii, dispuse în capitule *(Carduus acanthoides)" (*< lat. *spinus* „prun sălbatic") (DEX) precedat de prep. *la*.

La Stână la Crâsta (Ciut) – stână. – După s. *stână* „aşezare păstorească de vară, la munte sau în afara satului (cuprinzând locul şi amenajările necesare), unde se adăpostesc oile şi ciobanii şi unde se prepară produsele din laptele oilor" (DEX) + determ. antrop. *Crâsta*, v. *supra*, precedat de prep. *la*.

La ***Stắnă la Deácu*** (Ciut) – stână. – După s. *stână* + determ. antrop. *Deacu* (DNFR, 168) precedat de prep. *la*.

La Stână la Prislóp (Măr) – păşune alpină. – După s. *stână* + determ. topon. *Prislop* precedat de prep. *la*.

La Stână la Vilă (Ciut) – stână. După s. *stână* + determ. antrop. *Vilă* (hipoc. de la *Gavrilă*) (cf. şi DNFR, 485) precedat de prep. *la*.

La Stráturi (Bor) – pădure de răşinoase. – După s. *strat* (pl.), „fâşie de pământ, cu cărări pe margini, pe care se seamănă legume sau flori; fâşie de pământ împreună cu vegetația respectivă", „depozit de roci sedimentare sau metamorfice cu o compoziție relativ omogenă, care se găseşte, sub forma unei pânze, între alte depozite" (< lat. *stratum)* (DEX) precedat de prep. *la*.

La Şantíer (Bor) – câmpie alpină. – După s. *şantier* „loc pe care se construieşte (sau se repară) o clădire, un obiectiv industrial, un pod, un baraj, o şosea etc., împreună cu materialele şi instalațiile necesare desfăşurării acestei activități" (DEX) precedat de prep. *la*.

La Şporn (Ciut) – loc pe Bistra. – După s. *şporn* „dig" (Ioniță, *Glosar*, 36) precedat de prep. *la*.

La Şporn (Mal) – loc pe Bistra. V. *supra*.

BDD-A6414 © 2008 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

La Ştiubéi (Car) – teren arabil. – După s. *ştiubei* „adăpost (natural sau făcut de oameni) pentru albine, în care acestea clădesc faguri şi depun miere; stup. 2) *înv.* Vas reprezentând un trunchi scobit, în care se păstrează diferite obiecte sau se opăresc rufele. 3) *reg.* Trunchi scorburos sau scobit, care serveşte ca ghizd la o fântână” (< *ştiob* + suf. *-ei)* (DEX) precedat de prep. *la*.

La Şuşáră (Ciut) – fânețe. – După antrop. *Şuşară* sau s. *şuşáră* „pădure de goruni sau rarişti; tufiş; colină” (DAR) precedat de prep. *la*.

La Şuşúi (Var) – deal. – După antrop. *Şuşui* (DNFR, 438) precedat de prep. *la*.

La Tău (Băț) – fânețe, „acoló îi̯ múltă rău ápă”. – După s. *tău* „apă stătătoare puțin adâncă; baltă. Lac (glaciar); iezer. (Înv.) Prăpastie, abis” (< magh. *tó*) (DEX) precedat de prep. *la*.

La Tău (Bcv) – pășune alpină în masivul Godeanu, „un loc cu multă apă”. V. *supra*.

La Tińéle (PoiMr) – fostă fântână, actualmente baraj. V. *infra Tinele*.

La Topíle (Dlc) – fost cazan pentru cânepă pe Valea Dalciului. – După s. *topilă*, (pl.), v. *supra În Topile*, precedat de prep. *la*.

La Topile (Var) – confluența dintre Văruțu şi Valea Satului. V. *supra*.

La Tranşée (Măr) – deal în Drăguşu. – După s. *tranşeu* „şanț adânc, uneori întărit şi apărat de o rețea de sârmă ghimpată, folosit în război ca adăpost. Şanț sau săpătură de lungime mare, executate în anumite scopuri tehnice” (DEX) precedat de prep. *la*.

La Tunél (Vos) – deal cu pășune. – După s. *tunel* „galerie subterană care traversează un masiv muntos sau deluros sau trece pe sub nivelul solului, pe sub o apă etc., servind drept cale de comunicație” (< fr. *tunnel)* (DEX) precedat de prep. *la*.

La Țigani [la țîgáń] (Vos) – loc în sat, locul de unire al celor două Bistre. – După n. grup *țigani* precedat de prep. *la*.

La Țúțu (OR) – loc. – După antrop. *Țuțu* (cf. bg. *Tsutso*) (DNFR, 473) precedat de prep. *la*.

La Valea Rea [la vălia̯ ră] (Glb) – fostă exploatare minieră. – După top. *Valea Rea* precedat de prep. *la*.

La Varnițe [la vărnițĭ] (Var) – deal calcaros. – După s. *varniță* (pl.) „ladă de scânduri deschisă în partea de sus şi îngropată pe jumătate în pământ, folosită la stingerea varului sau la prepararea manuală a mortarului pe un şantier. Groapă amenajată în pământ pentru construirea cuptoarelor de var; cuptor în care se arde piatra de var” (< bg., scr. *varnica)* (DEX), „groapă adâncă special amenajată pentru arderea pietrei-de-var; cuptor de var cu funcționare intermitentă” (DLR) precedat de prep. *la*.

BDD-A6414 © 2008 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

La Văiegári (Bor) – pădure de foioase. – După s. *văiegar* (pl.) „piuă” (< *văioagă* „piuă” (DLR), precedat de prep. *la*.

La Vălắi (Zer) – izlaz. – După s. *vălău* (pl.) „jgheab” (DAR), „troacă în care se adapă animalele” (informație din anchetă) (< magh. *vályu*) precedat de prep. *la*.

La Vălắu (Var) – pășune. – După s. *vălău* precedat de prep. *la*.

La Vălemăréni (Vos) – șes arabil, la hotar cu satul Valea Mare. – După n. grup *vălămăreni* „originari din localitatea Valea Bistrei (fostă Valea Mare)” precedat de prep. *la*.

La Vắlcu – lac de acumulare. – După antrop. *Vâlcu* (cf. bg. *Vălko*) (DNFR, 487) precedat de prep. *la*.

La Vârtej [la vîrćéj] (Zăv) – loc de scăldat pe Bistra. – După s. *vârtej* „porțiune din masa unui fluid în care acesta, datorită unui obstacol ivit în cale, are o mișcare de rotație; turbion, bulboană, vâltoare, vârticuș” (< bg. *vărtež)* (DEX) precedat de prep. *la*.

La Vétrele Multe (RusM) – loc drept unde se făcea mangal, actualmente fânețe. – După s. *vatră* (pl.) „porțiune de pământ, pe un câmp, care se deosebește de restul locului printr-o vegetație diferită sau prin absența vegetației” (DEX) + determ. adj. *multe* precedat de prep. *la*.

La Vii [viń] (Zer) – teren agricol. – După s. *vińe* (pl.) „teren plantat cu viță; plantație de viță. Viță ” (< lat. *vinea)* (DEX) precedat de prep. *la*.

La Vóina (Măg) – loc de scăldat. – După antrop. *Voina* (cf. bg. *Voina*) (DNFR, 487) precedat de prep. *la*.

La Vúlpea (Măr) – luncă. – După s. *vulpe* precedat de prep. *la*.

La Zătóni (Vos) – cădere de apă pe Bistra. – După s. *zăton* „loc din cursul unui râu cu apă domoală și adâncă, unde se pot adăposti iarna vasele plutitoare. Scobitură în malul unui râu, unde se adună peștele. Zăgaz făcut spre a abate sau a opri apa din cursul ei. Spec. Îngrăditură din stuf sau din nuiele, care se așază în râu pentru prinderea peștelui; *p. ext.* locul astfel îngrădit” (< rus., ucr. *zaton*) (DEX) precedat de prep. *la*.

La Zăvói (Zer) – zăvoi sub lacul de acumulare. – După s. *zăvoi* „pădurice pe malul unei ape; luncă” (< sl. *zavoj)* (DEX) precedat de prep. *la*.

Lácu ăl Mic (TRu) – lac de acumulare. – După top. *Lac*, cf. *Lacu de la Zărveşti* + determ. adj. *mic*.

Lacu cu Núferi (Mal) – loc mlăștinos. – După s. *lac* + determ. subst. *nufăr* (pl.) cu prep. *cu*.

Lacu de la Zărvéşti (TRu) – lac de acumulare. – După s. *lac* + determ. topon. *Zărveşti* cu prep. comp. *de la*.

Lacu Izvór (Bor) – pădure amestec. – După s. *lac* + determ. subst. *izvor*.

Lacu Izvor (Măg) – loc în Muntele Mic. V. *supra*.

BDD-A6414 © 2008 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

Lárga (Var) – pârâu împădurit, se varsă în Acsin. – După adj. *larg*, fem. *largă* prin substantivizare (acordul s-a făcut cu s. *vale*).

Largu Izvor (Bor) – pădure de foioase. – După s. *izvor*, interesantă este antepunerea adjectivului, probabil că ulterior s-a adăugat specificația „izvor".

Laz (Dlc) – poiană. – După s. *laz* „teren de curând despădurit, transformat în loc arabil sau în păşune" (< scr., ucr. *laz*) (DEX).

Lázu (Var) – teren arabil. V. *supra*.

Lazu ăl Mare (TRu) – pârâu, izvorăşte din Poiana Lazu Mare şi se varsă în Valea Turnului. – După s. *laz* + determ. adj. *mare,* precedat de articolul *ăl* „cel".

Lazu ăl Mic (TRu) – pârâu, izvorăşte din Poiana Lazu Mic şi se varsă în Valea Turnului. – După s. *laz* + determ. adj. *mic* precedat de articolul *ăl* „cel".

Lázuri (Băț) – munte. – După s. *laz* (pl.). Cf. şi Densusianu, Ț.H., 64.

Lăcşór (M) – păşune şi pădure de brad la obârşia Văii Nermeş. – După s. *lăcşor* „lac mai mic, lăcuț".

Liváda Hotár (Ciut) – şes arabil. – După s. *livadă* „suprafață de teren plantată cu pomi fructiferi. ***2.*** Întindere de pământ pe care se lasă să crească iarba pentru cosit sau pentru păşunat" (< bg. *livada*, ucr. *levada*) (DEX) + determ. subst. *hotar*.

Livezi [livéʤ] (Ciut) – poiană. – După s. *livadă* (pl.).

Livezi (Obr) – şes arabil. V. *supra*.

Loánța Mare (Car) – pădure spre localitatea Poiana. – După top. *Loanța*, scr. *Lonac* < *lonac*, cu gen. *lonca* „oală" (Ioniță, *Nume*, 193) + determ. adj. *mare*.

Loanța Mică (Car) – pădure spre localitatea Poiana. – După top. *Loanța*, vezi *supra*, + determ. adj. *mică*.

Lócu lu Mihái Găínă (M) – loc de vărsare a pârâului Pupăza Mică în Hodinț. – După s. *loc* „teren", „grădină" + determ. antrop. *Mihai Găină* (prenume + nume de familie) (gen.).

Locu lu Mihái Pop (Zg) – teren arabil şi fânețe. – După s. *loc* (v. *supra*) + determ. antrop. *Mihai Pop* (prenume + nume de familie) (gen.).

Locu Popii (Mal) – locul rezervat preotului, grădină. – După s. *loc* + determ. subst. *popă* (gen.).

Lóişţea lu Crumpél (Zăv) – loc pe Bistra. – Cf. scr. *lȍvište* „teren de vânătoare, loc de pescuit", cf. şi top. *Lovišće* (Skok, II, 320), s. v. *lov*, cf. şi top. rom. *Lovişte* (Țara Loviştei).

Lolaia [loláia] (M) – pârâu, afluent al Şipotului. – După antrop. *Lolaia* (cf. *Loloiu*) (DNFR, 282).

BDD-A6414 © 2008 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

Lolaia (M) – păşune montană pe Valea Rea înspre Vârful Sturu. V. *supra*.

Lolaia (PoiMr) – gol alpin. V. *supra*.

Lózna (RusM) – afluent al Bistrei, cu o lungime de 16 km/63 km²; parte de sat. – Cf. top. scr. *Lozna* (Iordan, *Top. rom*., 104) < *loza* „viță de vie", v. şi antrop. *Lozna* (GRKOVIĆ, 272, V. DTB, V, 165).

Loznişoára (RusM) – pârâu, izvorăşte din Munții Poiana Ruscă şi se varsă în Bistra Rusca, având o lungime de 8 km /22 km². – După top. *Lozna* + suf. dim. *-işoara*.

Loznişoara Mare (RusM) – pârâu, vine de la Luncă şi se varsă în Loznişoara. – După top. *Loznişoara* + determ. adj. *mare*.

Loznişoara Mică (RusM) – pârâu, vine de la Padeş şi se varsă în Loznişoara. – După top. *Loznişoara* + determ. adj. *mare*.

Lúnca (TRu) – teren arabil. – După s. *luncă* „şes de-a lungul unei ape curgătoare caracterizat prin soluri aluvionare şi prin vegetație specifică; regiune inundabilă a unei văi. **2.** Pădure formată din sălcii, răchită, anini, plopi etc. pe malurile unei ape curgătoare; zăvoi" (DEX).

Lunca (Bor) – fânețe. – După s. *luncă*.

Lunca (Car) – câmpie. – După s. *luncă*.

Lunca (Iaz) – teren inundabil. V. *supra*.

Lunca (VB) – şes arabil pe lângă un braț al Bistrei dispărut. V. *supra*.

Lunca (Zăv) – şes arabil. V. *supra*.

Lunca Asan (Car) – stradă. – După s. *luncă* + determ. antrop. *Asan* (DNFR, 38).

Lunca Bístrei (Vos) – şes arabil. – După s. *luncă* + determ. topon. *Bistra* (gen.).

Lunca cu Alúni (Bor) – pădure de foioase. – După s. *luncă* + determ. subst. *alun* (pl.) cu prep. *cu*.

Lunca Dálciului (Zer) – teren agricol. – După s. *luncă* + determ. topon. *Dalci* (gen.).

Lunca Grófului (Car) – stradă. – După s. *luncă* + determ topon. v. *supra Dealu Grof.*

Lunca Hasán Ága (Car) – luncă. – După s. *luncă* + determ. antrop. *Hasan* (DNFR, 238) + s. *aga* „ofițer (comandant) din armata otomană; titlu dat comandantului pedeştrilor însărcinați cu paza oraşului de reşedință, iar ulterior şefului agiei; persoană care avea titlul de agă" (< tc. *aga*) (DEX).

Lunca lu Ienéi (VMg) – luncă. – După s. *luncă* + determ antrop. *Ienei* (gen.).

Lunca lu Moisescu [~lu moi̯sắscu] (Cir) – fânețe. – După s. *luncă* + determ. antrop. *Moisescu* (< *Moise*) (DNFR, 314) (gen.).

BDD-A6414 © 2008 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

Lunca lu Potúră (Bor) – şes arabil. – După s. *luncă* + determ. antrop. *Potură* (< s. înv. pop. *poturi*, cu forma de sg. „pantaloni largi în partea de sus şi strânşi pe pulpe (cu obiele), împodobiți pe margini cu găitane, purtați astăzi de țăranii din unele regiuni, iar odinioară de arnăuți şi de haiduci. Pantaloni țărăneşti confecționați din piele tăbăcită de oaie sau de miel" (< tc. *potur)* (DEX) sau de la o bază *Pot-* (cf. *Potea* (DOR, 352) + suf. *-ură*, ca *Ştefură* < *Ştef* (Pătruț, SOR, 73-75) (gen.).

Lunca Mare [lúnca márie] (M) – loc arabil în lunca Bistrei. – După top. **Luncă* + determ. adj. *mare*.

Lunca Mare (Zg) – terenuri arabile. V. *supra*.

Lunca Mărgăńeáscă (Vos) – teren arabil şi fânețe. – După s. *luncă* + determ. adj. *mărgănească* (< *mărgan* (< top. *Marga*)).

Lunca Mórii (Cir) – şes arabil. – După s. *luncă* + determ. subst. *moară* (gen.).

Lunca Pláiului (M) – păşune montană pe Valea Nermeş, de acolo porneşte plaiul spre munte. – După s. *luncă* + determ. subst. *plai* (gen.).

Lunca Sébeşelului (Bor) – izlaz. – După s. *luncă* + determ. topon. *Sebeş* (gen.).

Lunca Todii [~tóđi] (Vos) – şes cu păşune. – După s. *luncă* + determ. antrop. *Tode(a),* hipocoristic de la *Toader, Teodor, Todor*, cf. bg. *Tode* (DNFR, 455) (gen.).

Lunca Vălămăreáscă (VB) – teren arabil. – După s. *luncă* + determ. adj. *vălămărească* (< top. *Valea Mare*, actualmente *Valea Bistrei*).

Lunca Voislóvei (Vos) – teren arabil. – După s. *luncă* + determ. topon. *Voislova* (gen.).

Lunca Zervéştiului (Zer) – teren agricol. – După s. *luncă* + determ. topon. *Zărveşti* (gen.).

Lunca Zăvóiului (Zăv) – luncă de-a lungul râului Bistra. – După s. *luncă* + determ. topon. *Zăvoi* (gen.).

Luncile (Cir) – şes arabil. – După s. *luncă* (pl. art.).

Lupoáńa (Bor) – fânețe. – După s. *lupoańe* „lupoaică" sau după un antrop. *Lupoańe* < *Lupu* + suf. *-oańe.*

Lupu (Bcv) – pârâu împădurit, afluent al Bistrei. – După antrop. *Lupu* sau s. *lup*, v. *supra La Lupu.*

Lupu (RusM) – pârâu împădurit, izvorăşte din Şestu lu Eisler. V. *supra*.

Luşca (Bcv) – deal cu fânețe. – După antrop. *Luşcă* (DNFR, 285).

M

Magoni [magu̯óń] (Băț) – parte de sat. – După n. grup *magoń* (< antrop. *Maga*, *Magu*) (DOR, 98, DTB, VI,5).

BDD-A6414 © 2008 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

Malingea [malínźa] (Bcv) – pârâu ce izvorăşte de sub Piata Gîţî şi se varsă în Bistra. – După antrop. pop. *Malingea* (DTB, VI, 11).

Máliţa (Bor) – fânețe. – După antrop. *Maliţa* (DNFR, 289; DOR, 443; DTB, VI, 12).

Manciu [mánśu] (Bor) – păşune împădurită. – După antrop. *Manciu* (DNFR, 289).

Marineşti [marińéşć] (Băţ) – parte de sat. – După n. grup. *marineşti* (< antrop. *Marin*, *Marinescu*) (DTB, VI, 17).

Mármure (Bcv) – loc cu piatră şi marmură. – După s. reg. *marmure*, s. v. *marmură* „rocă calcaroasă cristalină, de diverse culori, care se poate ciopli şi lustrui, întrebuinţată la lucrări de sculptură şi arhitectură” (DEX).

Masa Neámţului (Dlc) – platou de deal. – După s. *masă* cu sens metaforic „teren drept, întins” + determ. antrop. *Neamţu* (gen.).

Masa Neamţului (Var) – pădure de foioase şi răşinoase. V. *supra*.

Máuru (Măr) – hotar între grădini. – După s. reg. Ban. *maur* „dig, zid de piatră fără mortar” (< germ. *Mauer* „zid, perete”) (DTB, VI, 20).

Mauru (PoiMr) – pârâu, izvorăşte din Muntele Mic şi se varsă în Bistra. V. *supra*.

Măceşu [măśéşu] (Glb) – pârâu, colecteză apele pâraielor Valea din Izlaz şi Valea din Ţarină şi se varsă în Bistra. – După s. *măceş* „gen de arbuşti cu spini, cu flori roşii, trandafirii, galbene sau albe şi cu fructe roşii; trandafir sălbatic, cacadâr, rujă” (DEX).

Măcişte [măśíşće] (M) – pârâu, afluent al Şipotului. – După n. grup. *măcişte* (< *mac* „numele mai multor plante din familia papaveraceelor, cu flori de obicei roşii şi cu seminţe mărunte, uleioase, închise într-o capsulă *(Papaver);* din fructele uneia dintre specii se extrage opiul, iar seminţele ei se folosesc în alimentaţie, sămânţa macului, folosită în alimentaţie” (< bulg. *mak*, sb. *mak)* (DEX) + suf. col. *-işte*).

Mădincea [mădínśa] (OR) – şes arabil. – După antrop. *Mădincea* (cf. antrop. rom. *Mădoaia*, *Mădoiu*) (DOR, 314).

Măgulicea [măgulíśa] (M) – mamelon acoperit cu salcâmi si brazi. – După top. *Măgura* + suf. dim. *-ice*.

Măgulicea (Măg) – deal rotund. – După s. reg. *măgulice* „măgurice, măgură mai mică” (DLR, cf. şi DTB, VI, 23).

Măgulicea Mare (Bcv) – deal cu fânețe. – După top. **Măgulice* + determ. adj. *mare*.

Măgulicea Mică (Bcv) – deal cu fânețe. – După top. **Măgulice* + determ. adj. *mică*.

Măgúra [măgúră] (M) – gol de munte cu afinari. – După s. *măgură* „munte mai mic sau deal înalt cu culmea uşor ondulată şi de obicei împădurit; movilă” (DLR, cf. şi Brâncuş, *Vocabularul autohton*, 95-96).

BDD-A6414 © 2008 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

Măgúra (Mal) – munte. V. *supra*.
Măgúra (Măg) – munte. V. *supra*.
Măgúra (Măr) – munte. V. *supra*.
Măgúra (PoiMr) – gol alpin. V. *supra*.
Măgúra (Prev) – munte. V. *supra*.
Măgúra (RusM) – munte cu pădure. V. *supra*.
Măgúra (VB) – munte. V. *supra*.
Măgúra (Vos) – munte. V. *supra*.
Măgúra (Zăv) – munte. V. *supra*.

Măgúra Frunții [~frúnțî] (Crn) – deal cu fânețe. – După s. *măgură* + determ. subst. *frunte* cu sens entopic, desemnând „partea din față a unui deal, munte” (gen.).

Măgúra Mărgánului (Zăv) – deal cu fânețe. – După s. *măgură* + determ. antrop. *Mărgan* (< oiconimul *Marga* + suf. *-an).*

Măgúra Ruspércului (Măg) – deal. – După s. *măgură* + determ. topon. *Rusperc* „Rusca Montană” (< germ. dial. *Rusperc* = *Rusberg* (prin etimologie populară „muntele rusului” în loc de „muntele Ruscăi”, cf. şi forma *Ruskberg* (DTB, *litera R*, 325) (gen.).

Măgúra Ruspércului (RusM) – munte. – După s. *măgură* + determ. topon. *Rusperc* (gen.).

Măhála (Car) – şes arabil. – După s. *măhală* „stradă sau cartier mărginaş, periferie” (DTB, VI, 26, v. şi Goicu, *Note*, 51-52; la Ghidiu, Bălan, *Monografia Caransebeşului*, 264 toponimul apare cu var. *Măhăli*). Aici s-a descoperit o *villa rustica* romană, precum şi câteva fragmente ceramice hallstattiene (cultura Basarabi). Tot aici s-a descoperit şi un silex (cf. Luca, *Descoperiri,* 56).

Mălăiescu [mălă̯iéscu] (VB) – loc de scăldat pe Bistra. – După antrop. *Mălăiescu* (< *Mălai(u*) + suf. *-escu*) (DNFR, 297).

Mălin (Bor) – crac de deal cu pădure. – După antrop. *Mălin* (DNFR, 297) sau s. *mălin* „arbust, sau arbore mic din familia rozaceelor” (DEX).

Mălingioru [mălinźóru] (Bcv) – pârâu. – După top. *Malingea* + suf. *-ior*.

Măloása (Bor) – pârâu şi păşune alpină pe valea râului Râu Mare. – După adj. *imălos* „noroios” (cu afereza lui *i* inițial neaccentuat) prin substantivizare. S-a zis inițial *Apa (i)măloasă* şi apoi s-a folosit doar determinantul, cf. şi *mâlos* „nămolos, mocirlos” (DLR). Este posibil ca transferul de nume să se fi produs de la numele dealului spre cel al apei, adj. *mălos* provenind de la s. *mal*, cu sensul originar „munte, deal”, v. Iordan, *Top. rom*., 32; Ioniță, *Nume*, 233; DTB, VI, 27).

BDD-A6414 © 2008 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

Măloasa (TRu) – fânețe, pârâu, izvorăşte din Obârşia Măloasei şi se varsă în Sebeş. V. *supra*.

Măloşița (TRu) – grădinile sătenilor, pârâu, se varsă în Valea Turnului. V. *supra*.

Măloşița (Bor) – pârâu. V. *supra*.

Mărăiacu [mărăi̯ácu] (Bor) – pârâu, se varsă în Sebeşel. – După antrop. *Mărăiacu* (cf. *Mărăiu*) (DOR, 316; DTB, VI, 29).

Mărăneasa [mărăńása] (Obr) – teren în pantă cu pădure. – După antrop. pop. *Mărăneasa* (< antrop. pop. *Măranu*, *Măran*) (DOR, 316, s. v. *Mare*, DTB, VI, 29).

Mărăşăşti [mărăşắşć] (Măr) – afluent al Pârâului Şucu. – După n. grup. *mărăşeşti* (< antrop. *Mareş* sau *Mărăşescu*) (DTB, VI, 29).

Mărăşeşti (PoiMr) – vale cu fânețe. V. *supra*.

Mărcúş (TRu) – deal. – După antrop. *Mărcuş* (DOR, 101; DNFR, 299).

Mărgani [mărgáń] (Cir) – şes arabil şi fânețe. – După n. grup. *mărgani* „locuitori ai comunei Marga”.

Mărgániu (Bor) – fânețe şi izvor ce izvorăşte de sub Orlea şi se varsă în Borlovița. – După n. grup *mărgani* (art.) cu formă de sg.

Mărgúța (M) – pârâu, afluent al Bistrei cu doi afluenți: Mărguța Mare şi Mărguța Mică. – După top. *Marga* + suf. dim. *-uța*.

Mărguța Mare [mărgúța márı̯e] (M) – pârâu, afluent al Mărguței şi izlaz comunal. – După top. *Mărguța* + determ. adj. *mare*.

Mărguța Mică (M) – afluent al Mărguței. – După top. *Mărguța* + determ. adj. *mică*.

Mărioasa [mărio̯ásа] (TRu) – ogaş cu un izvor. – După antrop. pop. *Mărioasa* (DTB, VI, 30).

Măstácăni (M) – şes arabil. – După s. *mestacăn* (pl.) variantă a lui *mesteacăn*.

Măstacăni (Var) – păşune. V. *supra*.

Mătania [mătáńiı̯a] (PoiMr) – munte. – După s. *mătanie* (înv) „mănăstire în care a fost călugărită o persoană” (DLR).

Mătania Báicului (Bor) – câmpie alpină. – După s. *mătanie* + determ. topon. *Baicu* (gen.).

Mătắnii (Zg) – loc în Muntele Nevoia. – După s. *mătanie* (pl.).

Mătăcioane [mătăśo̯áńe] (Băț) – teren arabil „acoló o avút săláşч a lu Mătăśóańe”. – După antrop. *Mătăciune* (cf. DNFR, 300) + suf. *-oańe* (< s. *mătăcine* „numele a două plante erbacee aromatice: a) plantă meliferă, originară din Siberia, cu frunze lanceolate şi cu flori albastre sau albe, cultivată ca plantă ornamentală şi pentru florile ei bogate în nectar (*Dracocephalum moldavica*)” (< bg. *maticina***,** scr. *matočina***)** (DEX).

BDD-A6414 © 2008 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

Mătrăgúna (OR) – pârâu. – După s. *mătrăgună* „plantă erbacee otrăvitoare din familia solanaceelor, cu flori brune-violete care conţin atropină şi cu fructe negre, lucitoare, întrebuinţată în medicină pentru proprietăţile ei antiseptice şi cardiace; beladonă, doamna-codrului, doamnă-mare (*Atropa belladonna*)” (cf. alb. *matërgonë)* (DEX), prin metaforizare, apa fiind neagră şi murdară (cf. DTB, VI, 32).

Mătrăgúnă (Mal) – deal cu fâneţe. V. *supra*.

Mândreţele [mîndrḭéţăli] (Măr) – teren în pantă cu păşune şi pădure. – După s. *mândreţe* „frumuseţe” (cu referire la locuri), (pl. art.) (DTB, VI, 48).

Mândríşu (Glb) – teren arabil. – Cf. adj. *mândru* + suf. *-iş* (cf. DTB, VI, 49).

Mânea [mĺńa] (Băţ) – teren arabil „unde au grădinile ai lui Obrejeni”. – După antrop. *Mânea* (DNFR, 311, cf. şi Densusianu, Ţ.H., 64).

Mânzişor [mînḑîśór] (M) – păşune şi pădure de fag pe Valea Mânzului. – După top. *Mânzu* + suf. dim. *-işor*.

Mânzu (M) – păşune, pădure de fag şi pârâu, izvorăşte de sub golul de munte Măgura şi se varsă în pârâul Nermeş. – După s. *mânz* sau antrop. *Mânzu* (DNFR, 312).

Mâţăi [mîţắḭ] (Obr) – şes arabil şi fâneţe. – După antrop. pop. *Mâţăi*, v. şi *Mâţău* (DTB, VI, 51).

Mehinciori [mehinśórḭ] (Obr) – şes arabil. – Din n. grup. *mehinciori*, provenind dintr-un antrop. *Mehincioru* (DTB, VI, 36)

Merezánca (RusM) – pârâu. – După un antrop. *Merezanca,* cf. np. *Merezeanu* < *s. merez*, var. a lui *meriză* (Trans., Ban., Maram.) „loc, de obicei la umbră, unde se odihnesc vitele, vara, la câmp, în timpul amiezei sau noaptea”; (regional) staniţte, bătătură, bourişte, zăcătură, merizătoare, meriziş, merizişte, merizuş”, un derivat regresiv de la *meriza*, *mereza* (despre vite) „a se odihni (la umbră) în timpul verii” (< lat. *meridiare*) (DLR).

Meria (Vos) – păşune în pantă şi pârâu, vine din satul Meria şi se varsă în Bistra. – După adj. fem. *mieríu*, *mieríe*, substantivizat, însemnând (regional) „de culoare albastră, care variază între albastru deschis şi albastru închis până la violet” (< *mieru* „mieriu” (< lat. *mĕrus*) + suf. *-iu*, fem. *-ie*. Cf. şi oiconimul *Meria*, sat, com. Lunca Cernii de Jos, jud. Hunedoara (cf. Densusianu, Ţ.H., *nota 2*, p.71). Forma toponimului înregistrată de noi – ca şi cea din Hunedoara – se explică prin pierderea *iotului* din diftongul *i̯e*, *mĕ́rus* trebuind să dea în rom. *mieru*, cum, de altfel, a şi dat. Fenomenul „depalatalizării” labialelor este specific graiurilor bănăţene, haţegane, dar şi unora din nordul Olteniei (vezi Frăţilă, *Studii*, 96).

BDD-A6414 © 2008 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

Merişóru (Glb) – deal şi pârâu, izvorăşte de sub Merişoru şi se varsă în Bistra. – După s. *merişor* „mic arbust din regiunile muntoase, cu frunze persistente, cu flori albe sau roz şi cu fructe comestibile în formă de boabe roşii.” (DEX).

Mesteacănu [măstácănu] (Iaz) – izlaz. – După s. *mesteacăn*.

Míchi (PoiMr) – pârâu, izvorăşte din Bloju şi se varsă în Bistra. – După antrop. *Michi* (< hipoc. de la *Mihai*), cf. şi antrop. scr. *Mikić* (DTB, VI, 41).

Miclăúşu (RusM) – pârâu, izvorăşte din Munţii Poiana Ruscă şi se varsă în Apa Ruschiţei. – După antrop. *Miclăuşu* (DTB, VI, 41).

Mícota (Băţ) – pârâu, cu o lungime de 8 km/18 km². – După antrop. *Micota* (DTB, VI, 41, cf. şi Densusianu, Ţ.H., 64).

Mienţ [miḭénţ] (Glb) – şes arabil. – După n. grup. *mienţi* (< *mihăienţi* (< *Mihai*) sau *miheienţi* (< *Mihei*), cum sugerează atestările documentare. Prin căderea lui *h* (intervocalic) şi, prin contragere, s-a ajuns la forma actuală (cf. DTB, VI, 42).

Mienţ (Obr) – teren arabil în lunca Bistrei. V. *supra*.

Mihocu [mihócu] (Bcv) – poiană cu fâneţe, „acoló au grădína a lu Mihóc”. – După antrop. *Mihoc* (DTB, VI, 43).

Mijlocina [miźlošína] (Glb) – plantaţie de brazi şi pârâu, izvorăşte din Culmea Mijlocinii şi se varsă în Vârciorova. – După adj. *mijlocin*, *-ă*, cunoscut în Banat şi Transilvania de sud, „mijlociu, de mijloc”, prin substantivizare (cf. DTB, VI, 43).

Mijlócu Pláiului (Bor) – pădure de foioase şi răşinoase. – După s. *mijloc* + determ. subst. *plai* (gen.).

Mína de la Bou (RusM) – mină. – După s. *mină* „loc subteran cu zăcăminte de substanţe minerale utile; complex de lucrări, de instalaţii în subteran şi la *supra*faţă, destinate exploatării, cu ajutorul puţurilor şi galeriilor, a unui zăcământ de substanţe minerale utile; subteran, baie”(< fr. *mine*, germ. *Mine*) (DEX) + determ. topon. *Bou* cu prep. comp. *de la*.

Mina de la Părắu Morii (RusM) – mină. – După s. *mină* + determ. topon. *Pârâu Morii* (cu prep.).

Mina de la Sfắntu Ilie (RusM) – loc unde se scotea piatra pe Loznişoara. – După s. *mină* + determ. antrop. *Sfântu Ilie.*

Mina lu Butúza (Rusţ) – mină. – După s. *mină* + detrm. antrop. *Butuza* (DNFR, 92) (gen.).

Mina lu Şúica (Dlc) – fostă mină. – După antrop. *Şuica* (< s. *şuică* „obleţ”) (DNFR, 438) (gen.).

Miuţoańa [miuţo̯áńa] (Bor) – pădure de foioase şi conifere şi pârâu, se varsă în Cuntu. – După antrop. *Miuţ* (< *Mihuţ*, prin căderea lui *h* intervocalic) + suf. fem. + *-oańe*.

BDD-A6414 © 2008 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

Mláca (Glb) – teren în pantă, mlăştinos. – După s. reg. Ban. *mlacă* „loc apătos, mocirlos, mlaştină, smârc” (DLR) (< scr. *mlaka*) (DEX).

Mláştina din Dos (Var) – fânețe. – După s. *mlaştină* „depresiune naturală de teren fără scurgere, în care se adună şi stagnează apa provenită din precipitații, din inundații sau din pânza freatică; mlacă” (< sl. **mlaština)* (DEX) + determ. topon. *Dos* cu prep. *din*.

Mlắci (Măg) – izlaz comunal. – După s. *mlacă* (pl.).

Mlăci (VB) – izlaz comunal. – După s. *mlacă* (pl.).

Mlăci (Zăv) – izlaz comunal. – După s. *mlacă* (pl.).

Mlắcile (OR) – locuri care țin apă. – După s. *mlacă* (pl. art.).

Mlăcile lu Cioc [mlắśile lu ćoc] (Bor) – fânețe. – După s. *mlacă* + determ. antrop. *Cioc* (cf. bg. *Čoko*) (DNFR, 123) (gen.).

Moára lu Bib (Glb) – moară. – După s. *moară* + determ. antrop. *Bib(u)*, v. *supra Biburi* (gen.).

Moara lu Críştov (Glb) – moară. – După s. *moară* + determ. antrop. *Criştof* (< *Cristofor*) (DOR, 37) cu trecerea lui *f* la *v* (gen.).

Moara lu Hup (Glb) – moară. – Probabil după un antrop *Hup* (gen.).

Moara lu Liciu (Iaz) [~líśu] – moară. – După s. *moară* + determ. antrop. *Liciu* (cf. bg. *Ličo*) (DNFR, 279) (gen.).

Moara lu Mútu (Vos) – după s. *moară* + determ. antrop. *Mutu*, v. *supra La Mutu*.

Moara lu Opriţóń – moară. – După s. *moară* + determ. antrop. *Opriţoń* (< *Opriţa* + suf. *-oń*) (gen.).

Moara Mare (Iaz) – teren arabil. – După s. *moară* + determ. adj. *mare*.

Moara Mică (Iaz) – teren arabil. – După s. *moară* + determ. adj. *mică*.

Moara Mică (Vos) – fostă moară, actualmente teren de fotbal. V. *supra*.

Modúşu (Bcv) – pârâu, se varsă în Bistra. – După antrop. *Moduşu* (DTB, VI, 57).

Moduşu ăl Mare (Bcv) – pârâu, izvorăşte de sub Vălău şi se varsă în Moduşu. – După top. *Moduşu* + determ. adj. *mare*.

Moduşu ăl Mic (Bcv) – pârâu, izvorăşte de sub Şeşu şi se varsă în Moduşu. – După top. *Moduşu* + determ. adj. *mic*.

Móga (Măr) – deal cu fânețe. – După n. pers. *Moga,* cf. şi srb. *Moga* (Paşca, ȚO, 282). Toponimul este un derivat regresiv de la *Mogoş*, cf. şi srb. *Mogoş* (DNFR < *mogoş* „înalt” > rom. *mogoş* „idem”), *Moga* – fost hipocoristic care apare din vechime ca nume unic (Pătruț, *Nume*, p. 94). Cf. şi n. fam. bg. *Moga* la Ilčev, *Rečnik*, 341) (Frățilă, STD, 86).

BDD-A6414 © 2008 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

Moghila [moǵíla] (M) – loc de fânaț pe versantul sudic al pârâului Stârna. – După s. *movilă* „ridicătură de pământ naturală, mai mică şi mai rotunjită decât dealul, care se află de obicei în regiunile de câmpie sau de podişuri joase”, „mică ridicătură de pământ sau de pietre, făcută de om pentru a servi ca semn de hotar, de aducere aminte pentru un mort etc.”, „grămadă de obiecte (de acelaşi fel); morman, maldăr” (< sl. *mogyla)* (DEX).

Moieşu [mói̯eşu] (VB) – pârâu. – După, probabil, un apelativ *moieş*, înrudit cu *moişte* „moină, loc apătos” (cf. DTB, VI, 58).

Moieşu (Zăv) – pârâu. V. *supra*.

Moldovíńu (Bor) – pădure de foioase. – După un antrop. *Moldovińu*, v. *supra La Moldoviń*.

Morgána (PoiMr) – gol alpin. – După adj. *murgán* (reg.) (animal) „cu părul murg” cu trerecrea lui *u* la *o,* v. şi „*fata morgana* = fenomen optic din regiunile tropicale, care face ca obiectele aflate la orizont sau dincolo de el să apară multiplicate sau răsturnate, ca într-o apă; apă a morților” (DEX).

Mormínți (Măr) – deal, fost cimitir. – După s. *morminți* „cimitir”.

Mormíntu Cáilor (RusM) – deal. – După s. *morminți* + determ. subst *cal* (gen. pl.).

Mórtu Țápului (RusM) – munte. – După s. *mort* + determ. subst. *țap* (gen.).

Movilele [moǵílile] (Băț) – dealuri cu fânețe. – După s. *movilă* (pl. art.).

Muchia [múkl̇a] (Zăv) – coamă de deal. – După s. *muchie* „partea cea mai înaltă, ascuțită şi prelungită a unui munte, a unui deal, a unei stânci; creastă, coamă, culme; *p. ext.* coastă a unui munte sau a unui deal; pantă, povârniş” (< probabil lat. ******mutila* (= *mutulus))* (DEX).

Muchia Berzii [múkl̇a bérzî] (Bcv) – parte de deal. – După s. *muchie* + determ. subst. *barză* (gen.).

Muchia Brădúiului (M) – parte de sat. – După s. *muchie* + determ. subst. dim. *brădui* (< *brad* + suf. -*ui*) (gen.).

Muchia Cerbului [~śérbului̯] (M) – parte de sat. – După s. *muchie* + determ. topon. *Cerbu* (gen.).

Muchia Chiceanului [múkl̇a kiśánului̯] (Bcv) – muchie de deal în satul Prevecior. – După s. *muchie* + determ. antrop. *Chiceanului* (cf. *Chicea*, bg. *Kičea*) (DNFR, 114), cf. şi numele localității *Checea* „localitate în jud. Timiş” (vezi Crețan, Frățilă, *Dicționar*, 142-144).

Muchia Chísului (Bcv) – coamă de deal. – După s. *muchie* + determ. antrop. *Chisu*, v. *supra Cleanțu Chisului*.

Muchia Cioclodánului (M) – muchie de deal. – După s. *muchie* + determ. topon. *Cioclodanu* (gen.).

BDD-A6414 © 2008 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

Muchia Cocâlţăului [mukɨ̯a cocîlţắului̯] (M) – muchie de deal. – După s. *muchie* + determ. topon. *Cocâlţău* (gen.).

Muchia Codrişórului (M) – deal. – După s. *muchie* + determ. subst. *codrişor* (gen.).

Muchia Cornişórului (Bcv) – parte de deal. – După s. *muchie* + determ. topon. *Cornişor* (gen.).

Muchia Córnului (Bcv) – deal. – După s. *muchie* + determ. topon. *Cornu* (gen.).

Muchia cu Aluni (M) [múkɨ̯a cu alúń] – păşune montană, stână. – După s. *muchie* + determ. subst. *alun* (pl.) cu prep. *cu*.

Muchia cu Brăduiu [múkɨ̯a cu brădúiu̯] (Bcv) – deal cu fâneţe. – După s. *muchie* + determ. subst. dim. *brădui* cu prep. *cu*.

Muchia cu Ciungi [~śúnź] (Băţ) – pădure de foioase şi conifere „aici a existat o altă pădure care a luat foc, rămânând doar ciungii”. – După s. *muchie* + determ. subst. *ciung* (pl.) „ciot”, „butuc”, „trunchi de copac” (DTB, II, p. 71, cf. şi Creţan, Frăţilă, *Dicţionar*, 258) cu prep. *cu*.

Muchia cu Fonfíu (Băţ) – deal cu fâneţe. – După s. *muchie* + determ. subst. *fonfiu*, var. a lui *foionfiu* cu prep. *cu*.

Muchia cu Hotáru (Băţ) – deal cu fâneţe la hotarul Bucova. – După s. *muchie* + determ. subst. *hotar* cu prep. *cu*.

Muchia cu Hotaru (Bcv) – deal cu fâneţe la hotarul Băuţar. V. *supra*.

Muchia cu Măgríni (M) – deal cu fâneţe. – După s. *muchie* + determ. subst. *măgrin* „salcâm” (pl.) cu prep. *cu*.

Muchia cu Ştándurile (Băţ) – deal. – După s. *muchie* + determ. subst. *ştand* „schelă la o casă; (în forma: *ştant*) bară care desparte caii sau vitele în grajd” (DAR) cu prep. *cu*.

Muchia de la Bórdu (Bcv) – deal cu fâneţe. – După s. *muchie* + determ. topon. *Bordu* cu prep. comp. *de la*.

Muchia Frásinii (Băţ) – deal. – După s. *muchie* + determ. topon. *Frasina* (gen.).

Muchia Frăsinéilor (M) – coamă de deal, pădure de foioase între pârâul Şipot şi Măcişte. – După s. *muchie* + determ. subst. dim. *frăsinel* (pl. gen.).

Muchia Georgeoani [~ÈorÈo̯áńi] (Bcv) – muchie de deal. – După s. *muchie* + determ. antrop. *Ghiorghioańe* (gen.) (< antrop. *Gheorghe* + suf. + *-oańe*).

Muchia Iliónilor (Bcv) – coamă de deal. – După s. *muchie* + determ. n. grup *iliońi* (cf. *Ilioi(u)* (DNFR, 256) < *Ilie* + suf. *-oń*) (gen.).

Muchia Iovănéscului (Bcv) – parte de deal. – După s. *muchie* + determ. antrop. *Iovănescu* (< *Iovan* (DNFR, 260) + suf. *-esc*) (gen.).

BDD-A6414 © 2008 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

Muchia Izlázului (Băţ) – deal. – După s. *muchie* + determ. subst. *izlaz* (gen.).

Muchia lu Bárbu (Bcv) – parte de sat. – După s. *muchie* + determ. antrop. *Barbu,* cf. *Cotu lu Barbu* (gen.).

Muchia lu Boámfă (M) – deal cu fânețe pe valea pârâului Hodinț. – După s. *muchie* + determ. antrop. *Boamfă* (poreclă cunoscută în localitate) (gen.).

Muchia lu Boián (M) – parte de sat. – După s. *muchie* + determ. antrop. *Boian* (cf. n.p. *Boian* (DOR, p. 207, s.v. *Boi*). Iordan (DNFR, 69) îl explică din bg. *Bojan* (şi sl. *Bojan*), admițând că uneori ar putea fi un derivat de la top. *Boia.* Frățilă, STD, 72 dă mai multe oiconime *Boiu,* dintre care unul pe Târnava Mare, lângă Sighişoara (sat al comunei suburbane Albeşti, municipiul Sighişoara), de la care, cu suf. *-ean*, se putea forma numele *Boian* (gen.).

Muchia lu Búfi (Băţ) – deal. – După s. *muchie* + determ. subst. *buf* „arbust mic" (DSB, IV, 174), întrebuințat de obicei la pl., v. *supra Calea de la Bufi*.

Muchia lu Coádă (Bcv) – parte de sat. – După s. *muchie* + determ. antrop. *Coadă* (DNFR, 136) (gen.).

Muchia lu Dobréi (Bcv) – parte de sat. – După s. *muchie* + determ. antrop. *Dobrei* (DNFR, 175) (gen.).

Muchia lu Pătrúț (Bcv) – parte de sat. – După s. *muchie* + determ. antrop. *Pătruț* (gen.).

Muchia lu Pótă (Crn) – parte de sat în Cornişor. – După s. *muchie* + determ. antrop. Potă (cf. *Potea*) (DOR, 352) (gen.).

Muchia lu Treánță (M) – fânețe. – După s. *muchie* + determ. antrop. *Treanță*, poreclă cunoscută în localitate (gen.).

Muchia lu Tutúr (Băţ) – culme abruptă în masivul Poiana Ruscă. – După s. *muchie* + determ. antrop. *Tutur* (< s. *Tut-* (cf. *Tuta, Tutu, Tutuc, Tutuş*) + suf. *-ur-*) (Pătruț, SOR, p. 74-75) (cf. şi DOR, 394) (gen.).

Muchia lu Vasile [~vasîle] (Băţ) – deal. – După s. *muchie* + determ. antrop. *Vasile* (gen.).

Muchia Lungă (Băţ) – deal. – După s. *muchie* + determ. adj. *lungă*.

Muchia Mică (M) – deal cu fânețe. – După s. *muchie* + determ. adj. *mică*.

Muchia Munteánului (Bcv) – coamă de deal. – După s. *muchie* + determ. antrop. *Muntean* (gen.).

Muchia Pârlită (Crn) – deal lung. – După s. *muchie* + determ. adj. *pârlită* „arsă".

Muchia Poieníții (Bcv) – deal. – După s. *muchie* + determ. topon., cf. *Muntele Poienița* (gen.).

BDD-A6414 © 2008 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

Muchia Priporului [~príporuluį] (Bcv) – parte de deal. – După s. *muchie* + determ. topon. *Pripor* (gen.).

Muchia Puşcăşului (Bcv) – muchie de deal. – După s. *muchie* + determ. antrop. *Puşcaş* (DNFR, 383) (gen.).

Muchia Sátului (VMg) – deal. – După s. *muchie* + determ. subst. *sat* (gen.).

Muchia Sârbului (Băţ) – culme submontană cu fânețe. – După s. *muchie* + determ. antrop. *Sârbu* (gen.).

Muchia Stârmínilor (Bcv) – parte de deal cu pantă stâncoasă. – După s. *muchie* + determ. subst. (gen.) *stârmină* „coborâş prăpăstios, regiune cu pante prăpăstioase”, „coastă prăpăstioasă”, „coastă prăpăstioasă, împădurită” (Porucic, *Lexiconul*, 23, 31, 67).

Muchia Şésului (Crn) – deal cu fânețe. – După s. *muchie* + determ. topon. *Şes* (gen.).

Muchia Şteonfului [~şćeómfuluį] (Bcv) – muchie de deal. – După s. *muchie* + determ. subst. *ştiomf* „ciot de copac” (gen.).

Muchia Târniței (Bcv) – parte de deal. – După s. *muchie* + determ. topon. *Tarnița* (gen.).

Muchia Tómii (Bcv) – muchie de deal. – După s. *muchie* + determ. antrop. *Toma* (DNFR, 456) (gen.).

Muchia Țiganilor [~ţîgáńilor] (Băţ) – deal. – După s. *muchie* + determ. n. grup *țigani* (gen.).

Muchia Văráticului (Băţ) – deal. – După s. *muchie* + determ. topon., cf. *Văratecu Mic, Văratecu Mare* (gen.).

Mucíca (RusM) – deal, parte de sat. – După antrop. *Mucica* (cf. *Mucea* + suf. *-ica*, cf. bg. *Mučko*) (DNFR, 319) (gen.).

Múga Mare (Glb) – deal cu pădure. – După top. *Muga* + determ. adj. *mare* (cf. DTB, VI, 70).

Muga Mare (Var) – deal cu pădure. – După top. *Muga* (cf. Ioniță, *Nume*, 30, 202) + determ. adj. *mare.*

Muga Mică (Var) – deal. – După top. *Muga* + determ. adj. *mică.*

Muieşu [múį̣eşu] (Var) – deal cu pădure. – După antrop. pop. *Muieşu* (cf. *Muia*) (DNFR, 319).

Mumuiețu [mumuį̣éţu] (Bor) – câmpie alpină. – După s. reg. *mumuie* „sperietoare” (DA, s. v. *momâie*) + suf. *-eț*.

Múntele Blóju [múnćele~] (Mal) – munte. – După s. *munte* „ridicătură a scoarței pământului mai mare decât dealul, de obicei stâncoasă şi depăşind înălțimea de 800 de metri” (DEX) + determ. antrop. *Bloju*, v. *supra Bloju*.

Muntele lu Dălceni [~dălśéń] (Dlc) – munte. – După n. grup *dălceni* „cei din localitatea Dalci”.

Muntele Mic (Bor) – munte. – După s. *munte* + determ. adj. *mic*.

BDD-A6414 © 2008 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

Muntele Mic (Car) – stradă. V. *supra*.
Muntele Mic (M) – munte. V. *supra*.
Muntele Mic (Mal) – munte. V. *supra*.
Muntele Mic (Măg) – munte. V. *supra*.
Muntele Mic (Măr) – munte. V. *supra*.
Muntele Mic (PoiMr) – munte. V. *supra*.
Muntele Mic (TRu) – munte. V. *supra*.
Muntele Nemánu (Car) – stradă. – După antrop. *Neman* (cf. *Nemoianu*) (DOR, 335), cf. şi *Nemea*, *Nemescu* (DNFR, 331).
Muntele Poieníţa (Bcv) – păşune alpină în masivul Retezat. – După s. *munte* + determ. subst. *poieniţă*.
Muntele Rúsca (Rusţ) – munte. – După s. *munte* + determ. topon. *Rusca*.
Munţii Báicu (Măr) – munte. – După s. *munte* (pl.) + determ. antrop. *Baicu*, v. *supra Baicu*.
Munţii Blójului (Măr) – păşune alpină. – După s. *munte* (pl.) + determ. topon. *Bloju* (gen.).
Murgána (M) – munte. – După adj. *murgan(ă)*, v. *supra Morgana*, v. şi antrop. *Murgan* (DOR, 329).
Murgana (PoiMr) – munte. V. *supra*.
Murgana (VB) – munte. V. *supra*.
Murónu (Bor) – culme de deal. – După s. *muroń* „stafie, strigoi”, cf. *muroi* (DA).
Múza (Var) – teren arabil. – După antrop. *Muza* (DOR, 292, s. v. *Hamza*, DTB, VI, 75).

SIGLE ŞI ABREVIERI BIBLIOGRAFICE

ACILFR = *Actele celui de-al XII-lea Congres Internaţional de Lingvistică şi Filologie Romanică* (Bucureşti, 1968), I-II, Bucureşti, EA, 1970-1971.
ANON. CAR. = *Anonymus Caransebiesensis (Dictionarium valachico-latinum, vechi glosar roman-latin),* în „Tinerimea română”, publicaţie a Societăţii literare cu acelaşi nume sub direcţia lui Gregorie C. Tocilescu, serie nouă, Tipografia corpului didactic, vol I, fasc. III, p. 326-380.
Bogrea, PIF = Vasile Bogrea, *Pagini istorico-filologice,* Cluj, Ed. Dacia, 1971.
Borcilă, *Un fenomen fonetic* = Mircea Borcilă, *Un fenomen fonetic dialectal: rostirea lui* ***ş*** *ca* ***s*** *şi a lui* ***j*** *ca* ***z*** *în graiurile dacoromâne. I. Răspândirea şi situaţia actuală a fenomenului*, în CL, X, 1965, nr. 2, p. 269-279.
Brâncuş, *Vocabularul autohton* = Grigore Brâncuş, *Vocabularul autohton al limbii române*, Bucureşti, EŞE, 1983.

BDD-A6414 © 2008 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

CADE = I.-A. Candrea, *Dicţionarul limbii române din trecut şi de astăzi* (Dicţionarul enciclopedic ilustrat „Cartea Românească"), partea I, Bucureşti, 1931.

Capidan, *Raporturile* = Th. Capidan, *Raporturile lingvistice slavo-române I. Influenţa română asupra limbei bulgare*, în DR, III, 1924.

Cihac I-II = A. de Cihac, *Dictionnaire d'étymologie daco-romaine.* Vol. I. *Éléments latins, comparés avec les autres langues romanes*. Francfort, 1870. Vol. II. *Éléments slaves, magyars, turcs, grecs-moderne et albanais*, Francfort, 1879.

Costin, *Graiul bănăţean* = Lucian Costin, *Graiul bănăţean*, vol. I şi II, Timişoara şi Dr. Tr.-Severin, 1926 şi 1934.

Conea, I. (coordonator), *Clopotiva,*Institutul de Ştiinţe Sociale al României, Bucureşti, 1940.

Copilu, *Turda* = D. Copilu, *Material dialectal cules din Regiunea Cluj (raionul Turda, comuna Suţu)*, în LR, X, 1961, p. 129-131.

Creţan, Frăţilă, *Dicţionar* = Remus Creţan, Vasile Frăţilă, *Dicţionar geografico-istoric şi toponimic al judeţului Timiş*, Timişoara, Editura Universităţii de Vest, 2007.

DA = *Dicţionarul limbii române*, publicat de Academia Română, Bucureşti, 1913 şi urm.

DAR = Gh. Bulgăr şi Gh. Constantinescu-Dobridor*, Dicţionar de arhaisme şi regionalisme,* Editura Saeculum Vizual, Bucureşti, 2005.

DELR = Gh. Bolocan, Elena Şodolescu-Silvestru, *Dicţionarul entopic al limbii române*, SCO, I, 1995, p. 67-101, SCO, II, 1996, p. 179-239.

Densusianu, Ţ.H. = Ovid Densusianu, *Graiul din Ţara Haţegului*, Bucureşti, Ed. Librăriei Socec, 1915.

DER = Alexandru Ciorănescu, *Dicţionarul etimologic al limbii române*, Bucureşti, Editura Saeculum I. O., 2007.

DEX = *Dicţionarul explicativ al limbii române,* Bucureşti, EA, 1975; ed. a II-a, Bucureşti, Ed. Univers Enciclopedic, 1996.

DFNFR = *Dicţionar de frecvenţă a numelor de familie din România (DFNFR)*, vol. I, A-B, Craiova, Ed. Universitaria, 2003, redactor responsabil prof. univ. dr. Teodor Oancă.

Dicţ. etnobotanic = Al. Borza, *Dicţionar etnobotanic*, Bucureşti, EA, 1968.

DLR = *Dicţionarul limbii române*, serie nouă, Bucureşti, EA, 1965 ş.u.

DLRM = *Dicţionarul limbii române moderne*, Bucureşti, EA, 1958.

DNFR = Iorgu Iordan, *Dicţionar al numelor de familie româneşti*, Bucureşti, EŞE, 1983.

DR = „Dacoromania", Cluj, I, 1920-1921 ş.u.

DSB = *Dicţionarul subdialectului bănăţean,* redactor coordonator Vasile Şerban, vol. I-II – redactor Sergiu Drincu, vol. III-IV – redactor Maria Purdela Sitaru, Timişoara, TUT, 1985-1988.

DTB, I = Vasile Frăţilă, Viorica Goicu, Rodica Sufleţel, *Dicţionarul toponimic al Banatului,* I (A-B) 1984, TUT, Timişoara, 1989.

DTB, II = Rodica Sufleţel, Viorica Goicu, *Dicţionarul toponimic al Banatului*, II (C), TUT, Timişoara, 1985.

BDD-A6414 © 2008 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

DTB, III = Rodica Sufleţel, Viorica Goicu, *Dicţionarul toponimic al Banatului*, III (D-E), Universitatea din Timişoara, Centrul de Ştiinţe Sociale, Timişoara, 1986.
DTB, IV = Vasile Frăţilă, Viorica Goicu, Rodica Sufleţel, *Dicţionarul toponimic al Banatului*, IV (F-G), TUT, Timişoara, 1986.
DTB, V = Vasile Frăţilă, Viorica Goicu, Rodica Sufleţel, *Dicţionarul toponimic al Banatului*, V (H-L), TUT, Timişoara, 1987.
DTB, VI = Vasile Frăţilă, Viorica Goicu, Rodica Sufleţel, *Dicţionarul toponimic al Banatului*, VI (M-N), Universitatea din Timişoara, CŞS, Timişoara, 1989.
DTB, VII = Viorica Goicu, Rodica Sufleţel, *Dicţionarul toponimic al Banatului*, VII (O), Timişoara, Ed. Amphora, 1994.
DTB, *Litera R* = Vasile Frăţilă, Viorica Goicu, Rodica Sufleţel, *Dicţionarul toponimic al Banatului* (R), în SCO, nr. 7, Editra Universitaria, Craiova, 2002, p. 267-327.
DOR = N. A. Constantinescu, *Dicţionar onomastic românesc*, Bucureşti, EA, 1963.
DTRO = *Dicţionarul toponimic al României. Oltenia*, Craiova, Ed. Universitaria, I-V, 1993-1995 (coordonator Gh. Bolocan).
Duridanov, *Vardar* = Ivan Duridanov, *Die Hydronymie des Vardarsystems als Geschichtsquelle,* Köln-Wien, Böhlau Verlag, 1975.
Frăţilă, *Etimologii* = Vasile Frăţilă, *Etimologii. Istoria unor cuvinte*, Bucureşti, Ed. Univers Enciclopedic, 2000.
Frăţilă, *Lexic. şi top.* = Vasile Frăţilă, *Lexicologie şi toponimie,* Timişoara, Ed. Facla, 1987.
Frăţilă, *Contribuţii* = Vasile Frăţilă, *Contribuţii lingvistice*, Timişoara, Ed. de Vest, 1993.
Frăţilă, STD = V. Frăţilă, *Studii de toponimie şi dialectologie*, Timişoara, Ed. Excelsior Art, 2002.
Frăţilă, *Studii* = Vasile Frăţilă, *Studii lingvistice*, Timişoara, Editura Excelsior, 1999.
Frăţilă, *Top. băn.* = Vasile Frăţilă, *Toponimie bănăţeană (Note etimologice),* în CCS, II, 1984, p. 31-50.
Gămulescu, *Elemente* = D. Gămulescu, *Elemente de origine sîrbocroată ale vocabularului dacoromân*, Bucureşti, EA, 1974.
Ghidiu, Bălan, *Monografia Caransebeşului* = Andrei Ghidiu, Iosif Bălan, *Monografia Caransebeşului,* Timişoara, Ed. Mirton, 2000.
Giuglea, CRR = George Giuglea, *Cuvinte româneşti şi romanice*, Bucureşti, EŞE, 1983.
Goicu, *Note* = Viorica Goicu, *Note de toponimie bănăţeană*, CCS, II, 1984, p. 51-54.
GRKOVIĆ = Milica Grković, *Rečnik ličnih imena kod srba*, Beograd, 1977.
Groza, Rădulescu*, Legende* = Liviu Groza, Mihail Rădulescu, *Legendă şi istorie în Banatul grăniceresc*, Lugoj, Editura Dacia Europa Nova, 2004.
Homorodean, *Cinciş şi Valea Ploştii* = M. Homorodean, *Toponimia satelor Cinciş şi Valea Ploştii (Judeţul Hunedoare)* în SMO, 1960, p. 87-109.
Homorodean, *Grădişte* = Mircea Homorodean, *Nume de locuri de pe valea Grădiştii (judeţul Hunedoara)*, în StUBB, XX, 1975, p. 52-56.
Homorodean, *Vechea vatră* = M. Homorodean, *Vechea vatră a Sarmizegetusei în lumina toponimiei*, Cluj-Napoca, Ed. Dacia, 1980.

BDD-A6414 © 2008 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

Ilčev, *Rečnik* = St. Ilčev, *Rečnik na familni imena u bălgarite,* Sofia, 1969.
Ioniță, *Glosar* = V. Ioniță*, Glosar toponimic Caraş-Severin*, Reşița, Ed. Casa Corpului Didactic, 1972.
Ioniță, *Nume* = V. Ioniță, *Nume de locuri din Banat,* Timişoara, Ed. Facla, 1982.
Iordan, *Top. rom*. = Iorgu Iordan, *Toponimia românească*, Bucureşti, EA, 1963.
Ivănescu, ILR = G. Ivănescu, *Istoria limbii române*, Iaşi, Ed. Junimea, 1980.
Loşonți, *Soluții etimologice* = Dumitru Loşonți, *Soluții şi sugestii etimologice*, Bucureşti, Ed. Univers Enciclopedic, 2001.
Loşonți, *Contribuții* = Dumitru Loşonți, *Contribuții toponimico etimologice*, în LR, nr. 3, 1975, p. 239-247.
Loşonți, *Toponime* = D. Loşonți, *Toponime româneşti care descriu forme de relief*, Cluj-Napoca, Ed. Clusium, 2000.
Luca, *Descoperiri* = Sabin Adrian Luca, *Descoperiri arheologice din Banatul românesc*, Sibiu, 2006.
Mărgineanu, *Ruskberg* = Doinel Puiu Mărgineanu, *Ruskberg. Rusca Montană*, Caransebeş, Ed. Ionescu, 2004.
Miklosich, *Lexicon* = Fr. Miklosich, *Lexicon palaeoslovenicum-graeco-latinum*, emendatum et auctum, Vindobonae, 1862-1865.
Miklosich, *Slaw. Elem* = F. Mikosich, *Slavische Elemente im Neugriechischen*, în Sitzungabeichte, t. LXIII, Vien, 1870.
Monografia comunei Obreja = Petru Itineanțu (coordonator), *Monografia comunei Obreja,* Caransebeş, Editura Ionescu, 2002.
Monografia localității Zlagna = Dimitrie Negrei, Dimitrie Pavel Negrei, Egița Silvia Pop, *Monografia localității Zlagna,* Timişoara, Editura Marineasa, 2007.
NALR-Banat. Date = Noul atlas lingvistic român pe regiuni. Banat. Date despre localități şi informatori, sub conducerea lui Petru Neiescu, de Eugen Beltechi, Ioan Faiciuc, Nicolae Mocanu, Bucureşti, EA, 1980.
Oancă, *Probleme* = Teodor Oancă, *Probleme controversate în cercetarea onomastică românească*, Craiova, Ed. „Scrisul Românesc", 1996.
Oros, *Bistra* = M. I. Oros, *Din toponimia Văii Bistrei (jud. Bihor)*, în SMO, p. 189-199.
Pascu, *Sufixe* = G. Pascu, *Sufixele româneşti*, Bucureşti, 1916.
Paşca, *Contribuții* = Ştefan Paşca, *Contribuții toponomastice. 1. Apelative topice derivate cu sufixe colective de la nume de plante. 2. Ceva despre sufixul* ***-at, -ată*** *în toponomastica noastră. 3. Şugag*, în DR, XI, 1948, p. 60-102.
Paşca, ȚO = Ştefan Paşca, *Nume de persoane şi nume de animale în Țara Oltului*, Bucureşti, EA, 1936.
Pătruț, *Nume* = Ioan Pătruț, *Nume de persoane şi nume de locuri româneşti*, Bucureşti, EDP, 1984.
Pătruț, OR = Ioan Pătruț, *Onomastica românească*, Bucureşti, EŞE, 1980.
Pătruț, SOR = Ioan Pătruț, *Studii de onomastică românească*, Cluj-Napoca, Ed. Clusium, 2005.
Petrovici, SDT = Emil Petrovici, *Studii de dialectologie şi toponimie,* Bucureşti, EA, 1970 (volum îngrijit de I. Pătruț, B. Kelemen şi I. Mării).

BDD-A6414 © 2008 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

Porucic, *Lexiconul* = T. Porucic, *Lexiconul termenilor entopici din limba română*, Chişinău, 1931.
PRIRUČNIK = *Priručnik za primenu postanskog broja* (Beograd), 1971.
REZ. POPISA = *Rez Popisa*. *Definitivni rezultati popisa stanovista od 31 Marta, 1931 godine*, kniga I, Beograd, 1937.
RJA = *Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika*, (Jugoslovenska Akademija znanosti i umijetnosti), Zagreb, 1988 şi urm.
RČM = *Rečnik Mesta. Kraljevina Srba, Hrvata i Slovenaca*, 1925.
Russu, ER = I. I. Russu, *Etnogeneza Românilor*, Bucureşti, EŞE, 1981.
Rusu, *Nume* = Gr. Rusu, *Nume şi locuri din nord-estul Transilvaniei*, în SMO, p. 153-180.
Schütz, *Terminologie* = Joseph Schütz, *Die geographische Terminologie des Serbokroatischen*, Berlin, Akademie Verlag, 1957.
Scriban = A. Scriban, *Dicţionarul limbii româneşti*, Iaşi, 1939.
Skok I-III = Petar Skok, *Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika,* t. I-III, Zagreb, 1971-1973.
SMO = *Studii şi materiale de onomastică*, EA, 1969.
Sufleţel, Gorj = Rodica Sufleţel, *Aspecte dialectale ale toponimiei din Gorj*, în MCD, 2, 260-280.
Sufleţel, *Termeni hidrografici* = Rodica Sufleţel, *Termeni hidrografici în toponimie (I),* în CCS, II, Timişoara, 1984, p. 74-80.
Tiktin = H. Tiktin, *Rumänisch-deutsches Wörterbuch*, I-II, Bucureşti, 1903-1924.
Tomici, *Onomastica* = Mile Tomici, *Onomastica sârbilor şi a croaţilor din România*, Bucureşti, EA, 2006.
TTRT, (Sălaj) = *Tezaurul toponimic al României: Transilvania (TTRT): judeţul Sălaj*, Editura Academiei Române, Bucureşti, 2006 (colaboratori Dumitru Loşonţi, Ileana Neiescu).
VUK = Vuk St.-Karadžić, *Srpski rječnik istolkovan njemačkim i latinskim rječma (1818)*, în *Sabrana dela Vuka Karadžića*, II, Belgrad, 1966, p. 1-928.

SIGLE PENTRU LOCALITĂŢILE ANCHETATE

Băuţar = (Băţ)
Borlova = (Bor)
Bucova = (Bcv)
Caransebeş = (Car)
Cicleni = (Cic)
Cireşa = (Cir)
Ciuta = (Ciut)
Cornişoru = (Crn)
Dalci = (Dlc)
Glimboca = (Glb)
Iaz = (Iaz)
Măgura = (Măg)
Mal = (Mal)
Marga = (M)
Măru = (Măr)
Obreja = (Obr)
Ohaba = (O)
Oţelu Roşu = (OR)
Poiana Mărului = (PoiMr)
Preveciori = (Prev)
Rusca Montană = (RusM)
Ruschiţa = (Rusţ)
Turnu Ruieni = (TRu)
Valea Bistrei = (VB)

BDD-A6414 © 2008 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)

Vama Marga = (VMg)
Var = (Var)
Voislova = (Vos)
Zăvoi = (Zăv)
Zerveşti = (Zer)
Zlagna=(Zg)

LA TOPONYMIE DES VALLÉES DE BISTRA ET DE SEBEŞ. GLOSSAIRE (II)

(Résumé)

L`article vient compléter le glossaire toponymique publié dans le numéro précédent de cette revue (lettres A-F). Dans le présent travail on analyse les toponymes des vallées de Bistra et de Sebeş, département de Caraş-Severin, Roumanie. Les noms de lieux ont été enregistrés à la suite d`amples enquêtes. On a consulté également un grand nombre de documents historiques (publiés ou en manuscrit) et des matériaux cartographiques qui se trouvent aux Archives d`État de Caransebeş.

Les articles de glossaire sont organisés en fonction de la nature des noms. Les microtoponymes donnent des informations sur l`aspect géographique du terrain, sur l`importance économique et leur localisation. On indique aussi le sens et l`origine des appellatives qui sont à la base des noms propres.

BDD-A6414 © 2008 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 04:22:45 UTC)